

1471

AKAΔHMIA

By
DAL

ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΕΡΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΙΝ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΥΠΟ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ ΔΑΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΛΗΘΟΥΡΙΩΤΟΥ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ,
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΜΗΣ

Χ. Νικολαΐδου Φιλαδέλφως.

1849

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ
ΤΗ
ΒΟΥΛΗ ΑΓΩΓΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ
ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΑΓΩΓΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

1819

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΕΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΙΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΟΤΕ πρώτον ἀναγνώσας εἰς τὸν 15 Ἀρ. τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κερκύρας, ἢ Πατρὶς, τὴν πρότασιν τοῦ Κυρ. Ἀναστασίου Ξυδιᾶ Ληξουριώτου, Ἀντιπροσώπου Κεφαλληνίας, εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Βουλευτικὴν Σύνοδον καὶ ἀναλογισάμενος, κατὰ τὴν ἀσθενή μου ἰκανότητα, τὴν βαρύτητα αὐτῆς, ὡς πρὸς τὰ καθέκαστα τῶν δύο πόλεων τῆς Νήσου μας, εἶδον, ὡς εἰς καθέστην, τὰ μεγάλα ὠφελήματα, ὅσα ὑπέσχετο ἡ καθιέρωσις αὐτῆς. Ὅτε διερευνῶν τὸ πνεῦμα τῶν ἀντιτείνοντων, ἐπίσθη ὅτι μόνη ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ἡ κατὰ τοῦ Ληξουρίου ἀποστροφή αὐτῶν, ἠδυνήθη νὰ τοῖς υπαγορεύσῃ ἀποδοκιμασίαν καὶ πόλεμον κατὰ τῆς προτάσεως. Ὅτε πλήρης πεποιθήσεως διὰ τὴν παρὰ πάσης τῆς Νήσου ἡμῶν ἀπονεμουμένην εἰς τὴν Πατρίδα ὑπόληψιν, ἀναλύων τὰ ἐπὶ τῆς προτάσεως αὐτῆς λεχθέντα, εὔρον, ὅτι ἡ ραδιουργία, ὑποστηριζομένη ὑπὸ προσωπικότητος τινοῦ, ἐσκότισε τὸν διακεκριμένον νοῦν τοιαύτης συντάξεως, τοσοῦτον τιμῶσης τὴν ὅλην Πατρίδα. Ὅτε, ἐπὶ πάντων, ἤκουσα ὅτι, κατὰ συνέπειαν τῶν προηγουμένων, σεβαστοὶ, πεπαιδευμένοι καὶ φιλοπάτριδες ἄνδρες, θέλοντες νὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν τοῦ Ληξουρίου, εἰς ἀναφορὰν τινα, τὴν ὁποίαν ἐσχεδίασαν, διὰ νὰ φωτίσωσι τὴν συνείδησιν τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ καὶ ἀπολαύσωσι τὴν ἐπιδοκιμασίαν αὐτοῦ εἰς τὰ προταθέντα καὶ παραδεχθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, ὑβρίσθησαν καὶ ἐνοθεύθη ὁ σκοπὸς αὐτῶν ἀπὸ τὴν ραδιουργίαν, τὴν κακίαν καὶ τὴν κουφότητα.

Ἐπεθύμησα νὰ γράψω.

Πολλὰ μοῦ ἐπαρουσιάσθησαν αἱ δυσκολίαι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας μου ταύτης καὶ ἡ μεγαλύτερα τούτων, ἡ εἰς τὰ πράγματα τῆς πατρίδος μου ἀσθενῆς μου πείρα· καθόσον νέος ἀφῆσας τὰ πάτρια, ἐπὶ 18 ἔτη διέμεινον εἰς τὸν ἔξω κόσμον. Ἀλλ' ὑπερίσχυσεν ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ἐπισκεφθεὶς διαπρεψάσας πολιὰς καὶ πεπαιδευμένους ἄνδρας, ἐξετάσας ἔγγραφα, — εἰδὼν ἐκ τοῦ πλησίον καὶ μετὰ ἀκριβοῦς προσοχῆς, ἐπιμελείας καὶ λεπτομερείας μελετήσας καὶ διερευνήσας πᾶν ὅτι ἠδύνατο νὰ μοῦ χορη-

γῆση ὕλην τινά, ὅπως ἀπαρτίσω ἐν ὅλον ἱκανόν, ὅχι νὰ ἀνυψώσῃ τὸ ἀναξίως πάσχον Ληξούριον, διὰ λόγων, ἢ ἀφηρημένων ἐπιχειρημάτων, ἢ κενῶν λέξεων, ἀλλὰ διὰ πραγμάτων, δι' ἱστορικῶν ἀληθειῶν, δι' ἀποδείξεων ἀπροσβλήτων, νὰ ἀνορθώσῃ τὴν ἰδέαν ἐκείνων, οἵτινες διὰ μόνης τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἐφημερίδων, ἢ διὰ τῆς παραδόσεως, ἐσημάτισαν δι' αὐτὸ καὶ διὰ τὰ κατ' αὐτοῦ νὰ διευθετήσῃ, εἰ δυνατόν, τὴν συνείδησιν τῶν κατατρεχόντων αὐτὸ, ἢ παραγνωρίζοντων τὰ ἀληθῆ συμφέροντα αὐτοῦ νὰ συντελέσῃ (εὐτυχῆς ἐγὼ) εἰς τὸ νὰ ἀναλάβῃ τὰ παραγνωρισθέντα καὶ παραγκωνισθέντα ὑπὸ τῆς κακοβουλίας δικαιώματα αὐτοῦ. Ἐπίσθην, ὅτι ἡδυνάμην διὰ τῆς ὕλης, τὴν ὁποίαν, διὰ τῶν μέσων τούτων ἐσύναψα, νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν μου τὴν ὁποίαν, ἐπειδὴ ὑπαγόρευσεν, μαρτύρομαι, ὅχι ἡ περιφιλανθία, ἢ ἡ μικροφιλοτιμία, ἀλλὰ ἡ παραγνώρισις τοῦ δικαίου καὶ ἡ πρὸς τὴν Πατρίδα μου ἀγάπη, ὀλίγον ἀναλόγισα τὸ βαρὺ τῆς δημοσιότητος. (α)

Ἀναγνωρίζω καὶ ὁμολογῶ τὴν ἀδυναμίαν μου καὶ μόνην περιτίθημι ἀσπίδα, τὸ ἱερὸν αἶσθημα, τὸ ὁποῖον ὑπεκίνησε τὴν ἀσθενῆ μου κάλαμον.

Εἰς Σε δὲ, ὦ Πατρίς μου, ἀνατίθημι τὴν δικαριβὴν μου ταύτην, ὡς δεχομένη ἄνευ διακρίσεως, καὶ τὸ τάλαντον τοῦ πλουσίου καὶ τὸν ὄβολον τοῦ πένητος υἱοῦ σου.

Ἀρχόμενοι ὅθεν ἐκ τῶν ὑστάτων, τρία τινὰ προτιθέμεθα.

1. Τὴν ἐξίστροσιν τῶν διατρεχάντων.
2. Τὴν ἐπίκρισιν καὶ συζήτησιν τῶν κατὰ τῆς προτάσεως ἐπιχειρημάτων τῶν ἀντιτεινάντων, καὶ τελευταίον,
3. διὰ μιᾶς συνοπτικῆς ἐκθέσεως τῆς φυσικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως τῆς πόλεως Ληξουρίου, συγκριτικῶς μετὰ τῆς τοῦ Ἀργοστολίου, θέλωμεν ἀποδείξειν πόσον δίκαιον καὶ ὠφέλιμον ἀναφαίνεται τὸ ζήτημα.

Διαμαρτυρούμεθα δὲ προηγουμένως, ὅτι ἂν ἀφήσαμεν ἐλευθέραν τὴν ἐχεμύθειαν νὰ λαλήσῃ περὶ τινῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ προσωπικοτήτων, τοῦτο δὲν προήλθεν ἀπὸ πάθος, οὐδὲ ἀπὸ μεροληψίαν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀπλὴν καὶ ἀλληλένδετον, οὕτως εἰπεῖν, σειρὰν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν περιστάσεων.

Ἐμβαίνομεν ὅθεν, κατὰ πρῶτον, εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἱστορικοῦ μέρους.

Ὁ Ἀντιπρόσωπος Κύρ. Ἀναστάσιος Εὐδιᾶς Ληξουριώτης, ἐπὶ τῇ συζητήσει, εἰς τὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον, περὶ τοῦ κατὰ Νήσους ἀριθμοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων, προτείνει νὰ ἔχῃ τὸ Ληξούριον δικαίωμα συμμερισμοῦ, ἢ ἰδιαιτέρας Ἀντιπροσωπεύσεως, ἐκ τριῶν Βουλευτῶν. « Προβάλλει, » λέγει ἡ Πατρίς, (Ἐφημερίς τῆς Κερκύρας) « ἡ ἀντιπροσώπευσις τῆς Κεφαλληνίας » νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο μέρη· τρεῖς Βουλευτὰς νὰ δίδῃ τὸ Ληξούριον καὶ

(α) Πολλὴν χρεωστῶ εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς σεβαστοὺς καὶ πεπαιδευμένους Συμπολίτας μου τοὺς Κυρίους Δ.ρα Ἀντώνιον Δαλλαπόρτα, Δ.ρα Βερνάρδον Χαριτάτον, Δ.ρα Μαρτίνον Διπλαπόρτα, τὸν σεβαστὸν μου πατέρα, Δ.ρα Ἰω. Σκαλιτζούνην, Δ.ρα Ἀντ. Κεφαλλᾶν, Δ.ρα Γεώργ. Φορέστην, διὰ τὰς χρηρηγηθείσας μοι πληροφορίας καὶ τὰς ἱστορικὰς ἀποδείξεις καὶ μαρτυρίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ διὰ τὴν ἐπανηλεϊκὴν προτροπὴν αὐτῶν εἰς τὸ νὰ δώσω εἰς φῶς τὰ γραφέντα.

» ἐπὶ τὸ Ἀργοσόλιον—ὁ Ἀντιπρόσωπος Κύρ. Ιωάννης Φορέσης Ληξου-
 » ριώτης, ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν. — Ἀντιτείνονται οἱ Κύριοι Λούζης, Κλα-
 » δᾶς, Δέτζιμας, Κουρκουμέλης (1) καὶ Καβαλλιεράτος (Ἀργοσολιῶται).
 » Τοῦτος ἀνασκευάζει τὸν λόγον τοῦ Κυρ. Ευδιᾶ με πολλὰ ἐπιχειρήματα,
 » τείνοντα νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ βλαβερά, εἰς τὴν Ἐνό-
 » τητα τοῦ Κεφα.λ.ληνιακοῦ πνεύματος, ἡ πρότασις αὕτη.—Ἄλλ' ἡ πρό-
 » τασις ψιφίζεται καὶ γίνεται δεκτὴ διὰ 23 ψήφων κατὰ 16 (α.)

Μεταδοθείσης τῆς εἰδήσεως περὶ ἰδιαιτέρας τοῦ Ληξουρίου ἀντιπροσω-
 πεύσεως ἐνταῦθα, τινὲς ἐκ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, σκεφθέντες ἐπὶ τοῦ ἀντι-
 κειμένου καὶ ἀναλογισάμενοι, ἐξ ἐνός τὰ ἐκπηγάζοντα ἰδιαιτέρα ὠφελήματα
 διὰ τὴν πόλιν μας, ἐξ ἄλλου δὲ φοβηθέντες, μὴ ἡ κακοβουλία ἐπιβρέσῃ
 τὴν συνείδησιν τοῦ Ἄρμοστοῦ καὶ ἐπιφέρῃ ἐπομένως ἀρνητικὴν ψῆφον κατὰ
 τῆς προτάσεως, συνέλαβον τὴν ιδέαν, ἵνα δι' ἀναφορᾶς αἰτιολογικῆς, ἐκθέ-
 σωσιν εἰς τὸν Ἄρμοσὴν τὸ ὑπὲρ τῆς προτάσεως φρόνημα τῶν Ληξουριωτῶν.
 — Συγχρόνως οἱ ἐν Ἀργοσολίῳ διαμείνοντες Ληξουριῶται Κύριοι Δ.ρ. Ἰω.
 Σκαλτζούνης καὶ Δ.ρ. Τιμόθεος Φορέσης συλλαμβάνουσιν, ἅμα τῆς εἰδή-
 σεως, τὴν αὐτὴν ιδέαν καὶ εἰς ἄλλους, εὐρίσκουσιν αὐτὴν πραγματοποιουμένην
 ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ προχείρου συνελθόντων καὶ συζητησάντων αὐτὴν, Κυρίων
 Δ.ρος Βερνάρδου Χαρητάτου, — Δ.ρος Μαρῖνου Δαλλαπόρτα, — Δ.ρος Ἀντων-
 γίου Κεφαλλᾶ, — Δ.ρος Θεοδοσίου Λαβράγκα, καὶ συνοῦνται μετ' αὐτῶν.

Οἱ Κύριοι οὗτοι ἐνέκρινον κατὰ πρῶτον, πρὶν ἢ ἐκθέσωσι τὴν ἀναφορὰν,
 εἰς προσηγογραφίαν, νὰ ζητήσωσι καὶ τὴν γνώμην ἄλλων τινῶν.— Ἀνεδέχθησαν
 ὅθεν τὴν ἐντολήν οἱ Κυρ. Δ.ρ. Μαρῖνος Δαλλαπόρτας διὰ τὸ ἐνταῦθα Κα-
 τάστημα ἢ Συνένωσις καὶ Δ.ρ. Ἀντώνιος Κεφαλλᾶς, δι' ὅσους ἄλλους ἐγ-
 κρίνει. — Μεταβὰς ὅθεν ὁ πρῶτος εἰς τὸ μνηστὴν Κατάστημα, παρόντων
 διαφόρων Κυρίων, ὠμίλησε περὶ τοῦ ἀντικειμένου, ἀνέγνωσεν εἰς ἐπίκουρον
 πάντων τὴν ἀναφορὰν, ἥτις καθ' ἰκανὴν ὥραν συζητηθεῖσα καὶ ἐπιδιορθω-
 θεῖσα εἰς μέρη τινά, ἐδόθη εἰς τὴν ἀντιγραφὴν.

Ἀλλὰ πρὶν ἔτι ἰδῆ κοινότερον φῶς καὶ ἰδοῦ ἀπὸ τὰ πλέον δημόσια μέ-
 ρη τῆς πόλεως, ἀπὸ Καφενεῖα καὶ Φαρμακοπωλεῖα, ἐξέρχονται ὡς ἀπὸ Ἠφαί-
 σεια, τρομεραὶ κατὰ τῶν εἰσηγητῶν καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ περιεχομένου
 τῆς ἀναφορᾶς ψευδεῖς καὶ ἀνυπόστατοι παρεξηγήσεις καὶ ὕβρεις, χαρακτηρί-
 ζουσαι αὐτὴν μὲν, ὡς ἔγγραφον ἀντεθνικόν, ἐκείνους δὲ, ὡς κυβερνητικούς
 καὶ φατριασὰς καὶ ζητούντας νὰ δελεάσωσι τὸ ἄθῳον κοινόν καὶ νὰ τοῦ
 στερήσωσι μᾶλλον δικαιώματα καὶ συμφέροντα! Ἐκρίθη ὅθεν εὐλογον, ἅμα
 ἔγεινε γνωστὴ ἡ σκευωρηθεῖσα ραδιουργία, πρὸς ἀποφυγὴν δυσαρῶν συνεπειῶν,
 νὰ μὴ κυκλοφορήσῃ περαιτέρω.— Καὶ ἐνταῦθα παραπέμπομεν τὸν Ἀναγνώ-
 σην μας εἰς τὴν πρὸς τὸ τέλος ταύτης ἐπισυναφθεῖσαν κατὰ γράμμα μετὰ

(α) Πληροφορούμεθα μετὰ θεικότητος, ὅτι ὁ Κ. Μεταξᾶς ὄχι μόνον ἀπεφάνθη ἰδιαιτέρως
 ὑπὲρ τῆς προτάσεως, ἀλλὰ καὶ ψῆφον ἔδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς. — Οἱ Κύρ. Συντάκται οὐδὲν περὶ
 τούτου ἀνέφερονσιν. Ἡμεῖς ὅμως χρεώσομεν νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν πρὸς ἔπαινον τοῦ ἀνδρός.

τῆς μεταφράσεως αὐτῆς ἀναφορὰν, (2) τῆς ὁποίας τὸ πρωτότυπον Ἰτα-
λιστὶ μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἕσων ἐκ τοῦ προχείρου συνυπέγραψαν αὐτὴν,
ὑπάρχει παρακαταθεμένον εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Δημοσίου Συμβολαιογράφου
Κυρ. Θεοδ. Πρεσβυτέρου.

Ἀλλὰ πόθεν καὶ διατί, ἴσως ἐρωτόμεθα, κί τοσαῦται ἠγήσασαι φωνα-
σκίαι; τίς ὁ δικαιολογῶν αὐτὰς λόγος; πόθεν ἡ καταφορὰ κατ' αὐτῆς καὶ τῶν
εἰσηγητῶν; — Κρυφὴ καὶ κακόβουλος βραδουργία, — προσωπικὰ πάθη, — ἀ-
σθένεια ἐπιδείξεως· ἰδοὺ αἱ πηγαὶ τῆς ἀνελπίζου καὶ ἀδικαιολογήτου ταύ-
της καταφορᾶς. (3) Αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι γενόμενοι τῶν πραγμάτων τού-
των, οὕτω κρίνομεν.

Τοιαύτη ἡ ἱστορικὴ πορεία τῆς ὑποθέσεως, τὸ δὲ νοῆμον κοινόν, ἃς κρίνη
περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς νοητικῆς καὶ ἐθνικῆς βαρύτητος τῶν θιασώτων αὐτοῦ,
ἐνῶ ἡμεῖς τοὺς ἀφίνομεν νὰ ἐριθρωῶσι καὶ μεταβαίνομεν εἰς τὸ Β' μέρος
τοῦ θεματός μας.

Τρία τινὰ ἐπιχειρήματα οἱ ἀντιτείναντε; εἰς τὴν πρότασιν ἐπιφέρουσι.

1. Ὅτι δὲν εἶναι ὠφέλιμος.
2. Ὅτι εἶναι γόνιμος διχοφασίῶν, ἀδελφομαχιῶν καὶ διαιρέσεως.
3. Ὅτι παραβιάζει τὴν συνείδησιν τοῦ ἐκλογέως.

Πρὶν ἢ ἐμβῶμεν εἰς τὴν ἀνασκευὴν ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐπιχειρημάτων τού-
των, ἐπιθυμοῦμεν νὰ συνδιαλεχθῶμεν πρῶτον μὲ τοὺς Κυρ. Συντάκτας τῆς
Πατρίδος, ὡς ἀνοικειῶς καὶ μεροληπτικῶς ἐπεμβάντας εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Οἱ Κύριοι Συντάκται τῆς Πατρίδος, οἵτινες ὁμολογοῦσι τὴν ἀδυναμίαν
των, εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρωσι γνώμην ὀριστικὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου καὶ ὑπό-
σχονται, νὰ δώσωσι πλαυτέρως ἀναπτύξεις, ἀφοῦ λάβουσι θετικὰς τιμὰς
πληροφορίας παρὰ τῶν συναδελφῶν τῆς Ἐνώσεως· οἱ Κύριοι οὗτοι, λέγο-
μεν, ἄνευ ἰδιαίτερας πεποιθήσεως, ἄνευ ἐπιχειρημάτων, ἄνευ γνώσεως, προ-
θύμως ἐπιλαμβάνονται τοῦ ζητήματος, ὅχι μὲ σκοπὸν νὰ ἐπιφέρωσιν εἰ-
λικρινῆ γνώμην κατὰ τῆς προτάσεως, ἀλλὰ χαριζόμενοι εἰς ἰδιαίτερον ἑαυ-
τῶν πάθος, ἢ εἰς πονηρὰν εἰσήγησιν. Ναι· τοιοῦτον βιαζόμεθα νὰ δώσωμεν
χαρακτῆρα εἰς τὴν ἐπέμβασίν των· διότι δυσὶν ἕατερον·

» Ἡ τὸ ζήτημα περὶ εἰδικῆς ἀντιπροσωπεύσεως, κατὰ πόλεις καὶ ἐπαρ-
χίας, ἀντιβαίνει εἰς διατάξεις ἄλλων ἐθνῶν, εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ εἰς τὸ
δίκαιον, καὶ τότε, ἐφαρμύζοντες αὐτὸ εἰς ἡμᾶς, ἠδύνατο νὰ μεταχειρι-
σθῶσιν ἱστορικᾶ, κοινὰ καὶ ἐπισημονικὰ ἀποχρῶντα ἐπιχειρήματα καὶ οὕτω
νὰ ἐξάξωσι, δι' αὐτῶν, τὸ ψευδοφιλελεύθερον καὶ ἀρθεπταρήσιον τῆς
προτάσεως·

» Ἡ τὸ ζήτημα ἀντιβαίνει εἰς τὰ μεταξὺ Ἀργολογίου καὶ Ληξουρίου
καθέκασα, (καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθέστερον καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὸ γνωρίζου-
σι, διότι ἄλλως δὲν ἔβελον προσκαλέσειν τὴν Ἐνωσιν νὰ τοὺς πληροφορήσῃ)
καὶ τότε δὲν ἔπρεπε νὰ διακινδυνεύσωσι τὴν γνώμην των καὶ τὴν ὑπόλη-
ψίν των· ἔπρεπε νὰ σεβασθῶσι τὸ συμφέρον τόπου, τὸν ὁποῖον μέχρι τίνος
ἐνδιαφέρει τὸ ζήτημα δὲν γνωρίζουσι.

Και ἀνοῦτως δὲν ἔχη, πρέπει νὰ εἰπωμέν, ὅτι οἱ Θιασῶται τῆς μειοψηφίας μετχειρίσθησαν τὸν κάλαμον αὐτῶν ὡς ἀργυρώνητον (ἄπαγε) καὶ οὕτως τοῖς ἐκατονάρχησαν ἔψαλλον.

Και ἀν οὕτως δὲν ἔχη, καὶ ἐνόμισαν δι' ἡμᾶς τὴν κατὰ πόλεις ἐδικήν ἀντιπροσώπευσιν, ψευδοφαλελεύθερον καὶ ἀρθεπαρήσιον πρότασιν· πῶς δύνανται νὰ ἀναπτυχθῶσι καὶ ἐφαρμοσθῶσι πρεπόντως, αἱ περὶ Δημοτικῶν θεσμῶν τελευταῖαι εἰς τὸν 14 ἀρ. τῆς Πατρίδος θεωρίαι αὐτῶν καὶ λεγόμενα;

Ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ Δημοτικῶν θεσμῶν ἄρθρου τῆς Συντάξεως τῆς Πατρίδος, ἐξάγεται.

» Ὅτι ἀναγκαῖα καὶ σωτήριος ἡ διαίρεσις ἐνὸς Κράτους εἰς Ἐπαρχίας καὶ Δήμους.

» Ὅτι ὑπάρχουν καὶ ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίζωμεν καὶ νὰ προστατεύωμεν τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δικαιώματα δῆθεν διαφόρων μερῶν τοῦ κοινωνικοῦ σώματος, ἀνεξαρτήτως τῶν γενικῶν.

» Ὅτι καθὼς εἶναι ἀναγκαῖα ἡ διαίρεσις τῶν Ἀρχῶν, ὅσαι διέπουν τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας, οὕτω πρέπει νὰ διατέλλονται καὶ νὰ διοικῶνται ἰδιαιτέρως τὰ γενικὰ τοῦ Κράτους καὶ τὰ ἰδιαιτέρα τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τῶν Δήμων συμφέροντα, μὲ τοιοῦτον συνδυασμὸν καὶ μὲ ἀρμονίαν τοιαύτην, ὥστε νὰ ἀποτελεῖται ὁ ἰδανικὸς τύπος τῆς τελειότητος, ὅσας πρέπει νὰ ἴηαι ὁ σκοπὸς τῆς Νομοθεσίας.

Ἐρωτῶμεν τώρα, ποῖος θέλει κανονίσει ταῦτα; ὁ Ἀντιπρόσωπος Νομοθέτης, ὅσας προηγείται τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, καθὼς ὁ ὀργανικὸς αὐτοῦ Νόμος τὴν συνιστᾷ, θέτει τοὺς ὅρους τῆς καὶ τὴν κάμει ἐνεργὸν τῆς ιδέας του.

— Ὁ Ἀντιπρόσωπος Νομοθέτης θεωρεῖται καὶ πραγματικῶς ὑπάρχει τὸ μέρος τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐθνικῆς θελήσεως· δι' αὐτοῦ γνωρίζονται αἱ ἀνάγκαι, αἱ θελήσεις τῶν πολιτῶν. — Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Βουλευτοῦ δὲν ἀποβλέπει μόνον τὰ γενικὰ συμφέροντα διὰ νὰ ἴηαι καὶ ἀδιάφορον τὸ μέρος ἐξ οὗ ἐκλέγεται. — Διὰ νὰ δύναται μάλιστα ὁ τοιοῦτος νὰ προβλέπῃ καὶ ἐνεργῆ προσηκόντως καὶ ἐν καθάρῳ συνειδότητι, πρέπει ὅχι μόνον νὰ κατέχη τὴν ἐπιστήμην, ἥτις τοῦ χορηγεῖ τὰς ἀρχάς, ἀλλὰ καὶ τὴν πείραν τοῦ τόπου, τῶν ἀνθρώπων· — πρέπει νὰ ὑποφέρῃ διὰ νὰ γνωρίζῃ· — πρέπει ἐπὶ πάντων νὰ ἀνήκῃ εἰς αὐτὴν ἐκείνην τὴν Ἐπαρχίαν, εἰς αὐτὸν ἐκείνον τὸν Δήμον, τοῦ ὁποῖου τὰ ἰδιαιτέρα συμφέροντα ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ προστατεύσῃ· — καθὼς ὁ Δῆμος, εἶναι ἡ συνοπτικὴ εἰκὼν τῆς πατρίδος του, ἡ ἔδρα τῆς οἰκογενείας του, ὁ τόπος τῶν κτημάτων του, τὸ σύνολον τῶν γλυκυτέρων σχέσεών του, τὸ θέατρον τοῦ καθημερινοῦ βίου του, λέγει ἡ Πατρίς.

Ἄλλ' ἄς ἀκούσωμεν καὶ τοὺς Νομοδιδασκάλους, πῶς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀποφαινόνται.

« On connaît mieux les besoins de sa ville, que ceux des autres villes, et l'on juge mieux de la capacité de ses voisins, que de celle des autres compatriotes: il ne faut donc pas que les

» membres du Corps Legislatif soient tirés en général du corps
 » de la nation; mais il convient que, dans chaque lieu principal
 » les habitants choisissent un representant » — (Montesquien—Esprit
 » des Lois)

Άλλο » Ainsi lorsque le territoire est divisé en plusieurs provin-
 » ces ou departemens, dont les intérêts et les besoins, en bien des
 » circonstances, sont opposés, *il ne faut pas que les representants*
 » d'un de ces départements, soient choisis pour la plupart, par-
 » mi les habitants d'une autre division » (Macarel—Droit Politique.)

Καὶ τῷ ὄντι· ἐὰν ἀντιπρόσωπος Ἀργοσολίου, εὐρίσκη συμφέρον διὰ τὸν τόπον του νὰ μὴν ἦναι Δικαστήρια εἰς τὸ Ληξούριον ἢ ἄλλο·—ποῖος θέλει ὑπερασπισθῆ τὸ δικαίωμα τούτου; ἔχομεν, ὡς θέλομεν ἀκολουθῶς ἀναπτύξειν, προσφάτους ἀποδείξεις.—Τὰ δικαστήρια ἐκλονίσθησαν ἐπὶ προτάσει Ἀργοσολιωτῶν·—ἡ Ἰθηνιά πρὸς μικρὸν διηρέθη, ἐνεργεία Ἀργοσολιωτῶν Βουλευτῶν, καὶ ὡς ἐπιζήμιον τὸ μέτρον, ἐπὶ προτάσει Ληξουριωτῶν Βουλευτῶν καὶ δι' εἰλικρινούς, φιλαδέλφου καὶ ἰσχυρᾶς συμπράξεως τῶν Ζακυνθίων βουλευτῶν. (4) ἐσυσσωματώθη πάλιν.

Άλλο. Δυνάμει τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου τῶν 18 Μαρτίου 1844, εἰς τὴν βασιλευομένην Ἑλλάδα, ἐψηφίσθη, ὥστε πᾶσα Ἐπαρχία ἔχουσα πληθυσμὸν δέκα χιλιάδων ἀτόμων, νὰ ἐκλέγῃ ἓνα βουλευτὴν κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας ἐκείνης, ἢ τοῦλάχιστον νὰ κατώκησεν ἐν αὐτῇ ἐπὶ τρία ἔτη καὶ νὰ ἀπέκτησεν ἐν αὐτῇ πραγματικὴν ἀκίνητον περιουσίαν, δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

Πόσαι ἔριδες καὶ διχονοίαι καὶ ἀντιζηλίαι καθημεριναὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν μεταξὺ τῶν Ἐπαρχιῶν, διότι τινὲς ἐξ αὐτῶν δὲν δίδουσι ἀντιπροσώπους καὶ παραβλέπονται τὰ συμφέροντα αὐτῶν;

Καὶ ἐὰν ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Πατρίδος λεγομένων, εἰκάζεται ἡ συνέπεια καὶ ἡ ἀνάγκη μιᾶς ἰδιαιτέρας ἀντιπροσωπεύσεως· ἂν αὕτη ἐξάγεται ἀπὸ τὰ λεγόμενα τοιούτων νομοδιδασκάλων, καὶ ἂν καθιεροῦται ἀπὸ νόμους καὶ περιστατικὰ τοιαῦτα·—διατὶ νὰ ἐξάπτωνται τοσοῦτον, οἱ Κ. Συντάκται τῆς Πατρίδος, διότι ἐπρότειναν καὶ ὑπεστήριξαν αὐτὴν οἱ Ἀντιπρόσωποι ἡμῶν, οἵτινες Ληξουριῶται ὄντας καὶ εἰς τὸ Ληξούριον θεωροῦντες τὴν *συνοπτικὴν εἰκόνα τῆς ὅλης Πατρίδος* καὶ γνωρίζοντες καλλήτερον τῶν Κ. Συντακτῶν τὰ μεταξὺ Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου, ζητοῦσι νὰ καθιερώσωσιν ἐν δικαίωμα, τὸ ὅποιον καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ παράδειγμα διαφόρων ἐθνῶν καὶ αὐτὴ ἡ ἀφθεντία (autorité) τῶν Κ. Συντακτῶν ἀναγνωρίζει;—δικαίωμα στρεζόμενον, ὡς θέλομεν ἀποδείξειν, εἰς ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα;—δικαίωμα χορηγοῦν τὰ μόνα κατάλληλα μέσα, δι' ὧν δύνανται νὰ ἐξακριβοθῶσιν αἱ ἀνάγκαι, νὰ πληρωθῶσιν αἱ ἐλλείψεις, νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ γεωργία, ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις, ἡ βιομηχανία, τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυτιλία, ἡ θρησκεία, ἡ ἠθικὴ, ἡ δημοσία οἰκονομία; Ποῦ ἐφαντάσθησαν τὰς διχοστασίας, τὰς ἔριδας; πόθεν φοβοῦνται τὰς ἀδελφομαχίας; ἀπὸ ποῖον ἄραγε πῦρ θέλει ἀφθῆ ἡ δὰς τῆς διχονοίας; Εἰς τὴν συγκεχυμένην τῶν προσώπων ἐκλογὴν,

ἢ εἰς τὴν ὠρισμένην καὶ κανονικὴν; Ἄλλ' ἄς μὴ τρέχωμεν. Εἰς τὸν οἰκείον τόπον θέλομεν ἀποδείξειν τὰ καθέκαστα. Καὶ ἀφήνοντες τὸ κοινὸν νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ κύρος καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐπὶ τοιούτου ζητήματος, καθὰ ἐπελείφθη αὐτοῦ διὰ τοῦ μνημονευθέντος φύλλου καὶ διὰ τοῦ 16 ἀρ. αὐτῆς, ὅπου τοσοῦτον περιφρονητικῶς ἐκφράζεται κατὰ τοῦ Ληξουρίου, (ὡς δῆθεν ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐκ Κεφαλληνίας) προτρέπομεν τοὺς Κ. Συντάκτας νὰ προσέξωσιν εἰς τὸ ὀλισθηρὸν τοῦ νέου δρόμου, εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς ἐκ τοῦ ἡμετέρου θέματος, εικάζομεν, λοξοδρομήσαντες ἐξώκειλον, πρὸς ζημίαν ἑαυτῶν καὶ βλάβην τρίτων.—Ἡμεῖς δὲ μεταβαίνομεν εἰς τὸ θέμα μας, ἐξετάζοντες ὡς εἶπομεν τὸ ζήτημα,

Ἄρ ἦναι ὠφέλιμον·

Ἄρ ἦναι γόνιμον διχοστασιῶν καὶ διαιρέσεως·

Ἄρ παραβιάζῃ τὴν συνείδησιν τοῦ ἐκλογέως.

Ἄρκεῖ βέβαια, ἄνευ ἄλλων προηγουμένων, νὰ ἀναλογίσῃ τις τὴν παντελῆ ἀμέλειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέστη τὸ Ληξούριον, — τοὺς κατ' αὐτοῦ ἐπιθετικούς κατ' ἐξαιρέσιν νόμους (5) — τὴν παντελῆ ἔλλειψιν ἐγγχωρίων ἀρχῶν (6) — τὴν οὐδὲ ἐφ' ἐνὸς μέλους τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου μετοχὴν αὐτοῦ. (7) — τὴν διὰ παντὸς σέρησιν ἐκ τῶν κόλπων αὐτοῦ, ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς Ἐγγχωρίου Ἀρχῆς. (8) — τὰ ἐπὶ ὑψηλῶ ὀνόματι μόνον ὑπάρχοντα γραφεῖα τῆς Ἀστυνομίας, (9) — τοῦ Τελωνείου, (10) — τοῦ Ὑγειονομείου, (11) — καὶ Ταχυδρομείου. (12) — τὴν παντελῆ ἔλλειψιν ἐπιτοπίων ὠραϊσμάτων, δημοσίων καταστημάτων. — τὴν μικρὰν ἔκτασιν καὶ ἐγκατάλειψιν τῶν δημοσίων δρόμων. (13) — τὴν οἰκτρὰν πορείαν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. (14) Ἄρκεῖ λέγομεν νὰ ἀναλογίσῃ τις ταύτας καὶ μυρίας ἄλλας δευτερευούσας ἐλλείψεις, διὰ νὰ κατανοήσῃ ὅποση καὶ ὁποία ἢ ὠφέλεια μιᾶς ἰδιαιτέρας ἀντιπροσωπεύσεως διὰ τὸ Ληξούριον. Πρὸς δὲ βεβαίωσιν περισσοτέραν πασῶν τούτων τῶν σερήσεων, ἰδοὺ πῶς ἐκφράζεται ἡ Ἐφημερίς ἡ Ἐνωσις εἰς τὸν Β'. ἀριθ. αὐτῆς.

« Ὑπάρχει Ἀγορανομίῃν ἄνευ Ἀγορανόμου, Δικαστήριον ἄνευ τῶν ἀναγκαιῶν λειτουργῶν πρὸς ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, Αστυνομία ἄνευ δημοσίας δυνάμεως καὶ οὐδεμιᾶς δικαιοδοσίας, σχολεῖα ἄνευ ἐπιτηρήσεως, δρόμοι δὲν ὑπάρχουσι, οἱ δὲ πρὸ καιροῦ κατασκευασθέντες κατεστράφησαν. Ταχυδρομίον καὶ λαμβάνουσι τὰς ἐπιστολάς των μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τοῦ Ἀτμοκινήτου » κτλ.

Ποῖα δὲ τὰ αἷτια τοσοῦτων ἀδικιῶν; Ποτὲ μὲν ἡ σέρησις Ἀντιπροσώπων ἰδίων τοῦ Ληξουρίου εἰς τὰς Βουλευτικὰς Συνόδους, ποτὲ δὲ ἡ κατὰ θλιψίς τῆς φωνῆς τῶν κατὰ καιροὺς παρευρεθέντων, πάντοτε δὲ καὶ συστηματικῶς ἡ ἐπιρροή, ἡ ἰδιοτέλεια τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἀργοστολίου, ἡ παντελής αὐτῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς λοιποῖς ἀνωτέροις ὑπουργήμασιν Ἀργοστολιωτῶν ἀφροντησία, μᾶλλον δὲ ἀντενέργεια. Οὗτοι ὅλως ἀφοσιωμένοι εἰς τὰ ἰδιαιτέρα αὐτῶν συμφέροντα καὶ ἀτομικὰ ὠφελήματα, διαχωρίζοντες πάντοτε τὸ συμφέρον τῆς πόλεως των, ἐπολέμησαν ἀρέκαθεν (15) τὰ

συμφέροντα ἡμῶν, δὲν ἐνθυμήθησαν, οὐδὲ ἐνθυμοῦνται τῆς ἀναξιοπασχούσης πόλεως Ληξουρίου, δὲν ἐκτίμησαν, οὐδὲ ἀναγνωρίζουσι τὸ ἀπαραμώϊτον καὶ τὸ ἐφάμιλλον τῶν δικαιωμάτων μας, δὲν ἐγκολπώθησαν ποτὲ τὰ ἡμέτερα. (16) Ἡ γοερὰ φωνὴ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Ληξουρίου δὲν ἀντήχησε ποτὲ εἰς τὰς καρδίας τῶν διεπόντων τὰ πράγματα — περιεχλευάσθη ἴσως! — Ἐντεῦθεν ἐγεννήθησαν αἱ παντοτιναὶ ἔριδες, αἱ ἀντιζηλῖαι, ἡ φθορὰ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἡ ἀποκέντρωσις τῆς ἐνώσεως, τοῦ γοιμοτάτου τούτου γοιχείου τῆς ἐθνικότητος καὶ τῆς δυνάμεως.

Καὶ ἂν ταῦτα ἔχονται ἀληθείας, ποίαν μεγαλητέραν ἔριδα, ἀδελφομάχϊαν, ἀντιζηλῖαν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἢ νὰ προσθήσῃ ὁ ὠρισμένος καὶ ὄχι ὁ συνήθης τυχαῖος συμμερισμὸς τοῦ Ληξουρίου εἰς τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῆς Νήσου μας, — ἀφ' ὅσον ἡ κατάστασις αὕτη τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπέφερεν; Ἄς τὸ ἐξετάσωμεν.

Ἰδαμεν ὅτι οἱ Ἀντιπρόσωποι Ληξουρίου ἐπρότειναν νὰ διαιρεθῇ ἡ Ἀντιπροσώπευσις· γὰρ δίδῃ εἶπον τὸ Ληξούριον τρεῖς Βουλευτάς. Δὲν εἶπον νὰ διαιρεθῇ ἡ ψηφηφορία οὐδὲ νὰ ἐκλέγῃ τὸ Ληξούριον. Ὅτι δὲ οὕτω τιθεμένης τῆς προτάσεως δὲν ὑπαινίττεται καὶ διαίρεσις ἐκλογέων, δῆλον καὶ ἐκ τῶν συζητήσεων, καθὰ ἡ Πατρις περιγράφει αὐτάς. « Τὰ κατὰ τῆς προτάσεως ἐπιχειρήματα τῶν ἀνταγωνιστῶν, τείρουρ, λέγει, γὰρ ἀποδείξωσιν ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ βλαβερὰ ἡ πρότασις εἰς τὴν Ἐνότητα τοῦ Κεφαλληνιακοῦ πνεύματος. »

Ἀλλὰ μήπως ἡ Ἔνωσις εἰς τὸν γ' ἀρ. αὐτῆς ἐπιλαμβανομένη τοῦ θέματος, ἐξέφρασε τοιαύτην ἰδέαν, ἢ ἐνόμισεν αὐτὴν ἀπόρροϊαν τῆς προτάσεως; Οὐδαμῶς. — Ἡ δὲ μνησθεῖσα ἀναφορὰ, ἃς μᾶς συγχωρηθῆ νὰ εἰπωμεν, ὡς ἐκ παρενθέσεως, προσφέρει τρανὸν παράδειγμα πόσον ἐκτιμᾶται παρ' ἡμῖν ἡ ἔνωσις αὕτη. — Ζητεῖται μὲν τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιαιτέρας ἀντιπροσωπεύσεως, διότι θεωρεῖται, ὡς κατάλληλον δῆθεν προπύργιον κατὰ τῆς παρεγκωνίσεως τῶν δικαιωμάτων μας, ἀλλὰ ῥητῶς ὑπὸ τοῦ ὅρου τῆς κοινῆς ψηφηφορίας. — Ἄρα μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς ἐστάθη πᾶσα ἰδέα χωρισμοῦ, καὶ μὴ χωριζομένης τῆς ψηφηφορίας, ἔπεται, ὅτι ἀμφότεροι οἱ Ἀντιπρόσωποι Ληξουρίου καὶ Ἀργοστολίου θέλουσιν θεωρεῖσθαι Ἀντιπρόσωποι τῆς ὅλης νήσου, διὰ τὰ γενικὰ τοῦ Κράτους συμφέροντα, ἰδιαιτέρον δὲ Ἀντιπρόσωποι τῶν ἐντολέων των, διὰ τὰ δῆθεν ἰδιαιτέρα αὐτῶν συμφέροντα.

Πόθεν λοιπὸν εἰκάσθη καὶ ἡ διαίρεσις; πόθεν ἡ χαλάρωσις τῆς ἐθνικότητος; Καὶ μήτοι οἱ ἀντιτείναντες Κύρ. Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἀργοστολίου, παρεκινήθησαν ἐκ τοῦ ὅτι περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν ἔνωσιν; ἐκ τοῦ ὅτι φοβοῦνται μὴ ἀποχωρισθῶμεν; μὴ πάθη ἡ ἐθνικότης ἡμῶν; Μωρία νὰ τὸ φαντασθῇ καὶ τίς! καθόσον τὰ παρελθόντα τινῶν ἐξ αὐτῶν καὶ ἡ τελεία αὐτῶν σιγῇ ἐντὸς τοῦ βουλευτικοῦ περιβάλλου εἰς τὰς σημαντικωτέρας συζητήσεις, ἀπομακρύνουσι τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν τοιοῦτου πνεύματος.

Ἀλλὰ θέλουσιν ἀκολουθῆ ἔριδες καὶ ἀδελφομάχϊαι; Πᾶν ἄλλο τούτων! — Διότι ἡ ἔρις καὶ ἡ ἀδελφομάχϊα πόθεν καὶ πῶς ἀναφέεται; ἀπὸ τὸ ἀκανόνι-

στον, ἀπὸ τὸ συγκεχυμένον, ἀπὸ τὰς συγκρουόμενας φιλοτιμίας, ἀπὸ τὸ εὐρύτερον στάδιον τῆς βραδουρίας, τὸ δὲ ἀκανόνιστον, τὸ συγκεχυμένον καὶ τὰ λοιπὰ ταῦτα παρεπόμενα, δύνανται ποτὲ νὰ εὐρουں χώραν, ὅταν ὠρισμένως καὶ κανονικῶς προσδιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰθαγενῶν Ἀντιπροσώπων ἐκάστης πόλεως; ὅταν ἀφαιρεθῇ ἐκ τοῦ μέσου ὁ μεταξὺ Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου συναγωνισμὸς; ἀπεναντίας μάλιστα θέλομεν βαδίσειν δρόμον εὐλιχρινέστερον καὶ φιλικώτερον, ἄνευ συγκρούσεως ἢ βλάβης οὐδεμιᾶς.

Ἀλλὰ παραβιάζεται ἡ συνείδησις τοῦ ἐκλογέως, διότι χωρίζοντες τὸν ἀριθμὸν, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ ἐκλέξῃ τὸν Ληξουριώτην, ἀντὶ τοῦ Ἀργοστολιώτου, ἢ περισσοτέρους Ληξουριώτας, ἀντὶ Ἀργοστολιώτας καὶ ἐναλλάξ; — Δὲν τὸ βλέπομεν, τὸ νομίζομεν μάλιστα σαθρὸν ἐπιχείρημα.

Πρῶτον· διότι ἐντὸς 23,000 κατοίκων δύνανται νὰ εὐρεθῶσι Τρεῖς εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἐκλογεῖς μετὰ πλήρους πεποιθήσεως νὰ δόσωσι κατὰ προτίμησιν τὰς ψήφους των, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὐδὲ κἄν ἰδέα παραβιάσεως συνειδήσεως, ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τὴν ἔνωσιν ἀρ. 3 «δικαίως καυχᾶται τὸ Ληξουριὸν διὰ τοὺς πολλοὺς πεπαιδευμένους καὶ φιλοπατρίδας ἄνδρας, τοὺς ὁποίους ἔχει, τὸ ὄνομα μόνον τῶν ὁποίων ἤθελεν ἀρκέσει διὰ νὰ ἐπισύρῃ ὅλας τὰς ψήφους ἡμῶν—τοιούτοι ἄνδρες, οἵτινες διαπρέπουσι διὰ τὰς ἀρετάς των εἰς τὸν κοινωνικὸν μας βίον.» κτλ.

Δεύτερον· διότι διὰ τὰ πολλὰ προηγούμενα (17) διὰ τὸν φυσικὸν συναγωνισμὸν, τὸν ὁποῖον ἡ ἐκλογικὴ μεταρρύθμισις θέλει ἐπιφέρει·—διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῶν ἐκλογέων τοῦ Ἀργοστολίου, οἵτινες κατὰ φυσικώτερον λόγον θέλουν ἐπιρεάζεσθαι ἢ προτιμᾶν τοὺς ἰδικούς των ὑποψηφίους·—διὰ τὸ ἀσχετον πλείστον ἐκ τῶν ἐκλογέων διαφόρων περιοχῶν τοῦ διαμερίσματος ἐκείνου, ὡς τῶν τῆς Ἐρίσου—Σάμου—Ἄσσου κτλ. οἵτινες δὲν γνωρίζουσι, οὐδὲ σχέσιν ἔχουσι μὲ ἡμᾶς, οὐδὲ εἰς ἄμεινον ἐπιβρόχον ὑπάγονται, διακινδυνεύει ὁ ὑποψήφιος Ληξουριώτης νὰ λάβῃ πάντοτε τὴν μειοψηφίαν ἀπέναντι καὶ αὐτοῦ ἴσως τοῦ ἀνικάνου καὶ τοῦ ἀναξίου. (18)

Ἐλλείπει ὅθεν τελείως σχεδὸν ἡ ἠθικὴ πεποίθησις, ὅτι ὁ Ληξουριώτης, διὰ τὰ προεκτεθέντα, δύναται νὰ ἔμβῃ εἰς συναγωνισμὸν μὲ τὸν Ἀργοστολιώτην. Ἐὰν δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἔλαβε τινὰ εἰδικὴν ἀντιπροσώπευσιν τὸ Ληξουριὸν, τοῦτο προῆλθεν (πρέπει ἀέκοντες νὰ τὸ εἴπωμεν) ἐκ τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ καὶ ἐπρόβλεπεν ὅχι ὁ ἐκλογεὺς, ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις.

Ἔως ἐδῶ ἀρκούντως νομίζομεν ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ εἰδικὴ Ἀντιπροσώπευσις, μακρὰν νὰ ἀντίκηται εἰς τὸ δίκαιον καὶ τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων ἐθνῶν, εἶναι μάλιστα ἀπόρροια ἀμφοτέρων·—ὅτι μακρὰν νὰ βλάβῃ τὴν ἐθνικότητα ἡμῶν, ἐφαρμοζομένη, τὴν συσφίγγει μάλιστα, καθόσον μία διαμένει ἡ Ἀντιπροσώπευσις τῆς Κεφαλληνίας διὰ τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, εἰς ὧν ὁ ἐντολεὺς αὐτῆς·—ὅτι ἀντὶ νὰ ἦναι γόνιμος ἐρίδιον καὶ ζηλιῶν, καθησυχάζει μάλιστα αὐτάς, διαιροῦσα, μᾶλλον δὲ τελείως ἀπομακρύνουσα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν· καὶ ἂν ὑπάρξῃ ἕρις, αὕτη θέ-

λει εἶσθαι ἰδιαιτέρα ἐκάστης πόλεως· καὶ ἕρις τοιαύτη θέλει εἶσθαι φύημα ὄχι τῆς ἀντιζηλίας καὶ τοῦ πάθους, ἀλλὰ τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τῆς φιλοτιμίας.

Μένει τώρα νὰ ἐξετάσωμεν, ὡς ὑπεσχέθημεν, τὸ γ' ἡμῶν θέμα· τὴν φυσικὴν δηλαδή, κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν κατάστασιν τοῦ Ληξουρίου, ὅπως ἔτι σαφέστερον ἀναπτυχθῆ τὸ προκείμενον, καὶ ἴδωμεν τὸ ἀπαραμίλητον, τὸ ἐφάμηλλον καὶ τὸ ἀπαραβίαστον τῶν δικαιωμάτων, εἰς τὴν διαμονὴν τῶν δωρημάτων τῆς Κυβερνήσεως.

Ποῖον λοιπὸν τὸ Ληξουρίον;—Ποία ἡ κοινωνικὴ αὐτοῦ ἀνάπτυξις;—Κατὰ πόσον συντελεῖ εἰς τὴν Γεωργίαν, τὴν Βιομηχανίαν, τὴν Ναυτιλίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον τῆς ὅλης νήσου Κεφαλληνίας;—Κατὰ πόσον συνεισφέρει εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον;—Πῶς ἐκυβερνᾶτο;—Ἴδου τὰ ζητήματα, τὰ ὅποια θέλομεν ἀναπτύξειν, συγκριτικῶς μὲ τὸ Ἀργυστόλιον.

Ἡ Κεφαλληνία, σχιζομένη ἐκ φύσεως εἰς δύο μεγάλα διαμερίσματα ὑφ' ἐνὸς πορθμοῦ, λήγοντος εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τῆς πόλεως Ληξουρίου, σχηματίζει τὰς γινωσκομένας ὑπὸ τῶν ὀνομάτων Ἀργυστόλιον καὶ Ληξουρίον δύο πόλεις. Τὸ Ληξουρίον κατέχει θέσιν εὐρείαν, χαρμύσσονον, ἀνοικτὴν εἰς ὅλους τοὺς ἀνέμους, ἀνεξάρτητον πάσης πλησιοχώρου καταθλίψεως ὀρέων, κοιλάδων καὶ ἐλῶν, καθόσον φέρει τὸ πρόσωπον πρὸς τὸν πορθμὸν τοῦτον· ἔχει γῆν γόνιμον ἐξαιρέτων καρπῶν, γῆν καλλιεργημένην μέχρι σχεδὸν τοῦ λιθώδους, λαὸν πεπαιδευμένον, φιλήσυχον, ἐργολάβον, φιλόπονον τοσοῦτον, ὥστε μὲ στάζοντα ἔτι ἰδρώτα ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους ἐργασίας του, μεταβαίνει δις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπὶ πλήθος πολὺ εἰς τὴν ἀπέναντι στερεάν, ἵνα ἔτι ἐργασθῆ. (α)

Ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ ἔκτασις εἶναι τὸ 1/4 τῆς ὅλης περιφερείας, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτοῦ 23,000, ἐξ ὧν 7,500 περίπου, ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ οἱ λοιποὶ εἰς τὰ λεγόμενα χωρία ἢ περιοχάς.

Τοῦ Ἀργυστολίου ἡ τοπογραφικὴ θέσις δὲν παρέχει εἰμὴ ἐξαιρετικὸν φυσικὸν λιμένα· ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ εἶναι οἰκτρά. — Οὐδεμία καλλονὴ ὀρίζοντος, ὄχι ὑγιῆς ἀτμοσφαῖρα, καθόσον ἔχουσα τὰ νῶτα πρὸς τὸν ῥηθέντα πορθμὸν καὶ περιφραγμένη ἀπὸ ὄρη, καὶ ἔλη—ἢ γῆ γονιμωτέρα τῆς τοῦ Ληξουρίου, ὁ λαὸς ἴσον πεπαιδευμένος, ἀλλ' ὄχι καὶ ἴσον φίλεργος, φιλόπονος, καὶ ἐργολάβος, καθὼς διὰ τῶν ἀκολούθων ἀναφαίνεται. Ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ ἔκτασις εἶναι τὰ 3/4 τῆς περιφερείας, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτοῦ 44,000—ἐξ ὧν 7,500 περίπου ἐντὸς τῆς πόλεως (19) καὶ οἱ λοιποὶ εἰς τὰ λεγόμενα χωρία.

Τοιαύτης οὐσῆς τῆς καταστάσεως τῶν δύο τούτων πόλεων, ὡς πρὸς θέσιν—ἐκτασιν—καὶ πληθυσμόν· ἡ μὲν πόλις τοῦ Ἀργυστολίου ἔδωκεν, κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, 9,240,653—σταφίδα, ἡ δὲ τοῦ Ληξουρίου 10,546,378.

(α) Πληροφορούμεθα ὅτι οἱ ἀποδημοῦντες οὗτοι γεωργοὶ τοῦ Ληξουρίου συμποσοῦνται εἰς 3,500 περίπου κατὰ τὰς δύο ἐποχὰς τοῦ χρόνου.

Σημειωτέον· λαμβάνομεν ἐξαιρετικῶς τούτον τὸν καρπὸν δι' ὑπογραμμὸν, διὰ τὸ συντομώτερον, καὶ διότι ὁ καρπὸς οὗτος εἶναι ὁ πρῶτιστος καὶ οὐσιωδέστατος.—Οἴνοι, ἔλαιον, δημητριακά—καὶ εἴτι ἄλλο, εἰς τοὺς μὲν, ὑπερέχει τὸ Ληξούριον, εἰς τὸ δὲ ὑπερέχει τὸ Ἀργοστόλιον καὶ τὰ λοιπὰ εἶναι ἴσα.

Οὕτω τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων τῆς νήσου ἐπὶ τοῦ μόνου $\frac{1}{4}$ τῆς ἐκτάσεως, ἔδωσεν ὡς εἶπαμεν ἴδιον εἰσόδημα σταφίδος (20) 10,546,378 ἥτις λογιζομένη πρὸς Τ. 25 φέρει Τ. 263,659 δόσαντα·

Εἰς μὲν τὸ Ταμεῖον τοῦ Κράτους, διὰ τελωνεῖον πρὸς 18 0/0 Τ. 47,458 (24) Εἰς δὲ τὸ ἐγγώριον Ταμεῖον, διὰ δικαίωμα δρόμων 4 1/2 0/0 Τ. 3,954

Τ. 51,412

Τὰ δὲ λοιπὰ $3\frac{1}{4}$ τῶν κατοίκων ἐπὶ τῇ λοιπῇ ἐκτάσει, ἔδωσαν ἴδιον εἰσόδημα σταφίδος 9240,653 ἥτις λογιζομένη, ὡς ἄνω, πρὸς Τ. 25 φέρει Τ. 231,016 δόσαντα.

Εἰς τὸ πρῶτον Ταμεῖον, ὡς ἄνω Τ. 41,582

καὶ εἰς τὸ δεύτερον » ὡς ἄνω Τ. 3,465

Τ. 45,047.

Ἐκ τούτου ὅθεν ἀποδεικνύεται, καὶ ἡ περισσότερα καλλιέργεια τῆς γῆς, καὶ τὸ μᾶλλον φιλόπονον τοῦ λαοῦ τοῦ Ληξουρίου, καὶ τὸ ἀπολύτως περισσότερον τοῦ εἰσοδήματος σταφίδος.

Καὶ ταῦτα, ὡς πρὸς Γεωργίαν.

Ὡς πρὸς Βιομηχανίαν, ἔχομεν ὀλίγα νὰ εἰπώμεν. Ἐντοσοῦτώ·

Τὰ ὀλίγα διὰ τὴν οἰκιακὴν χρῆσιν ἐπιτόπια βαμβακερὰ ὑφάσματα, γίνονται ἐξαιρετικῶς εἰς τὸ Ληξούριον· Ὅλα τὰ βαρέλια τῆς διὰ τὴν Ἀγγλίαν στελλομένης σταφίδος, καὶ διὰ ἔλαιον καὶ οἶνον κατασκευάζονται ἀπὸ Ληξουριώτας διαμένοντας ἐδῶ καὶ εἰς τὸ Ἀργοστόλιον. Σιδηρουργοί, — Βαφεῖς, — Ὑποδηματοποιοί — Ράπτται, — καὶ αὐτοὶ οἱ Κτίσται, οἱ Ξυλουργοὶ καὶ οἱ Γεωργοὶ ὄχι μόνον ἀρκούσι διὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας, ἀλλὰ καὶ πλείστοι ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν συντεχνιῶν τούτων, ὡς ἐκ περισσοῦ, ἐργάζονται εἰς τὸ Ἀργοστόλιον. Καὶ εἰς τὰς εὐγενεστέρας δὲ ἐπιστήμας ἀπαντῶνται πλείστοι Ληξουριῶται, μετερχόμενοι ἀνέκαθεν αὐτὰς εἰς τὸ Ἀργοστόλιον, καὶ τοῦτοι, ὡς ἐκ περισσοῦ.—Ἱατροί, Δικηγόροι Συμβολαιογράφοι κ. τ. λ.

Ὡς πρὸς Ναυτιλίαν.

Ὅλον σχεδὸν τὸ Ἀκτοπλοικὸν καὶ τὸ μεταξὺ τῶν συναδελφῶν Νήσων καὶ ἀπωτέρων τινῶν μερῶν ἐμπόριον ἐσόδου καὶ ἐξόδου, γίνεται διὰ τοῦ φορτηγοῦ στολίσκου τοῦ Ληξουρίου.—Ὅλην τὴν πρὸς μετάβασιν ἐναλλάξ εἰς τὰς δύο πόλεις τῶν κατοίκων, τὴν κάμουν Λέμβοι Ληξουρίου· ὥστε ἐὰν ἐξαιρεθῶσι μία ἢ δύο, ἴσως καὶ αὐταὶ τῆς Κυβερνήσεως λέμβοι, δὲν εὐρίσκει τις μίαν ἐν ὧρα ἀνάγκης, ἀφοῦ ἀνχωρήσωσιν αἱ τοῦ Ληξουρίου, διὰ νὰ μεταβῇ ἐδῶ.

Πλοία μεγάλα ἔχει ὀλίγα. Μόλα δὲ ταῦτα τὸ Ληξούριον ἔχει 104 μι-
κρά καὶ μεγάλα φορτηγὰ πλοῖα, διαιρούμενα·

Ἀπὸ 1 μέχρι τῶν 25 Τόνων 49.

Ἀπὸ 26 καὶ ἄνω » » » 12

Λέμβους δὲ διαφόρους ἐν ὑπηρεσίᾳ 43.

Τὸ Ἀργοστόλιον δὲν ἔχει οὐδὲν, ὁ δὲ λοιπὸς στολίσκος ὑπὸ Ἰονικὴν ση-
μαίαν, ὅστις φέρει σοβαρότητα τινά, ἐν πλείστῳ μέρει, ἀνήκει εἰς Κεφαλ-
λῆνας ἀπόντας καὶ διαμένοντας ἐκτὸς τοῦ Κράτους, μετερχομένους τὸ ἐμ-
πόριον, ὁ δὲ λοιπὸς εἰς τοὺς ἐκ Λυβαθῶ, ἀργοναύτας τῶ ὄντι· ἅπας πλὴν
ὁ στολίσκος οὗτος ἐργάζεται ἐκτὸς τοῦ Κράτους καὶ μόνον συνεισφέρει, ἐν
μέρει, εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν πρὸς κατανάλωσιν τοῦ τόπου Δημοπρατικῶν.

Ἄς ἴδωμεν τέλος καὶ ὡς πρὸς ἐμπόριον, διαιρούντες αὐτὸ εἰς ἐμπόριον
ἐξόδου καὶ ἐσόδου.—Καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ἐπειδὴ περιορισθῆμεν εἰς τὸ
οὐσιωδέστερον πάντων εἰσόδημα τῆς σταφίδος, ἄς ἰδῶμεν αὐτὸ, ὡς ὑπο-
γραμμὸν τοῦ θέματος τούτου.

Καὶ ἐπειδὴ ἄλλως τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, διὰ νὰ ἀναπτυχθῆ προπόντως,
πρέπει νὰ ἐκτεθῆ ἐν εἰδει στατιστικῆς, παραπέμπομεν τὸν Ἀναγνώστην εἰς
τὸν πρὸς τὸ τέλος παρακολουθοῦντα Πίνακα, ὅστις ἐν μιᾷ ὄψει παριστᾷ, τότε
προσωπικὸν καὶ ἐνεργητικὸν καὶ τὴν εἰς ἀμφοτέρα μετοχὴν τῶν δύο πόλεων.

Ἐξετάσαντες οὕτω καὶ ἀναπτύξαντες ἀρκούντως τὴν φυσικὴν καὶ κοι-
νωνικὴν κατάστασιν τοῦ Ληξουρίου, μεταβαίνομεν εἰς τὴν πολιτικὴν.—Πῶς
λοιπὸν ἐκυβερνᾶτο.

Τὸ Ληξούριον ὅταν ἡ Ἐνετικὴ ἀριστοκρατία κατεῖχε τὰς Νήσους μας καὶ
ὁ Διοικητὴς, *Proveditore* λεγόμενος, τῆς Ἡμετέρας Νήσου, διέμενεν εἰς τὸ
Φρούριον, Ἅγιος Γεώργιος, ἐλογίζετο δικαιοματικῶς καθέδρα τῆς Κυβερ-
νήσεως, ὅτε μετέβαινεν εἰς αὐτὸ κατ' ἔτος ὁ Διοικητὴς καὶ διέμενεν ἐπὶ
πολὺ πρὸς διεκπεραίωσιν πασῶν τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ὑποθέσεων.

Τὸ Ληξούριον λογιζόμενον ἴσον μὲ τὰ λοιπὰ διαμερίσματα, Ἀργοστο-
λίου, καὶ Φρουρίου, ἔχαιρε τὸ δικαίωμα νὰ δίδῃ καὶ τὸ τρίτον τῶν ὑ-
παλλήλων. Οὕτω·

Ἐδίδε κατὰ τριετίαν τὸν διὰ τὴν Ἰθάκην ἐκλεγόμενον Διοικητὴν.

Ἐδίδεν ἓνα ἐκ τῶν τριῶν Ἀγορανόμων.—ἓνα Ἰγειονόμον κ.τ.λ.

Ὅταν δὲ οἱ Γάλλοι κατέλαβον τὰς Νήσους, συμφώνως τοῦ τότε εἵδους
τῆς Κυβερνήσεως, τὸ Ληξούριον ἔλαβεν ἰδιαίτεράν δημογεροντίαν,—πολιτικὰ
καὶ ποινικὰ δικαστήρια, Ἀγορανομεῖον καὶ Ἰγειονομεῖον ἰδιαίτερον.

Ἰπὸ δὲ τὰς ἄλλας προσωρινὰς Κυβερνήσεις, τὸ Ληξούριον ἔλαβε πάν-
τοτε δικαστήρια καὶ ἄλλας ἀρχὰς ἀνεξαρτήτως τῶν τοῦ Ἀργοστολίου.

Ταῦτα πάντα θεωροῦνται εἰς τὰ ψηφίσματα τῆς τότε Γερουσίας (*Senato*)
τοῦ 1779 καὶ 1801 εἰς τὸ Σύνταγμα 1803 (ἀρ. 39. 140. 141. 153. 168)
καὶ εἰς τὸν ὄργαν. τοῦ 1804 (ἀρ. 226.)

Ἰπὸ δὲ τοὺς Ἀγγλοὺς—ἡ δικονομία τοῦ 1811 διετήρησεν αὐτὰς ταύτας
τὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς, καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἔκτασιν· διὰ δὲ τοῦ Β. ἄρθρου

αὐτῆς καθιερώθη καὶ ἡ ἀπαραβίαστος Ἀρχή, ὅτι ὁ ἐνάγων νὰ ἀκολουθῆ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου.

Διὰ τὰ μετὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1817 μέχρι τῆς σήμερον ὁμιλοῦν ἀρκοῦντως ἡ διατριβὴ ἡμῶν καὶ αἱ παρακολουθοῦσαι αὐτῆς σημειώσεις.

Ἐκ τῶν ὧν μέχρι τοῦδε ἐξεθέσαμεν καὶ ἀνεπτύξαμεν, ἐξίγεται ὅτι Φυσικῶς μὲν τὸ Ληξούριον κατέχει θέσιν ἀσυγκρίτως καλητέραν καθ' ὅλα.

Κοινωνικῶς δὲ καὶ πολιτικῶς ὅτι ἔχει λαὸν φιλοπονεσέρον καὶ πλέον ἀνεπτυγμένον — ἔχει ἴσον κατὰ τὰς πόλεις πληθυσμόν — ἴσον εἰσόδημα σφίδος — συνεισφέρει ἴσα εἰς ἀμφοτέρω τὰ Ταμεία — μετέρχεται, κατ' ἀσύγκριτον λόγον, τὴν Βιομηχανίαν, τὸ Ἐμπόριον ἀποκλειστικῶς τὴν ἐσωτερικὴν Ναυτιλίαν καὶ συγκριτικῶς τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν μενόντων διαθεσίμων μέσων του (22) τὴν ἐξωτερικὴν — ἀπέλαβε πάντοτε κατὰ τὰς παρελθούσας Κυβερνήσεις, ἀνάλογον μέρος εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐγχωρίους ἀρχάς — καὶ δὲν ἤθελε καταστήσει ποτὲ εἰς τὴν σημερινὴν ἐλεινὴν κατάστασιν, ἂν τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ἤθελον προστατεύεσθαι ἀρκοῦντως καὶ ἂν οἱ ἐν τοῖς ὑπουργήμασιν ἀδελφοὶ ἡμῶν Ἀργοσολιώται, δὲν ἤθελον μᾶς καταδυναστεύειν πάντοτε, ἀφ' οὗτου ἀπεκατέστη καθέδρα τῆς Κυβερνήσεως ἡ πόλις των, ἂν ἤθελον θεωρεῖν αὐτὰ, ὡς κοινὰ σφερήματα, κοινὰ δεῖνά καὶ εἰς ἀμφοτέρων τὸν λογαριασμόν καταγραφόμενα.

Περαίνοντες ὅθεν, συγκεφαλαιούμεν.

Ὅτι κακῶς καὶ ἠπατημένως ἐνοήθη τὸ περὶ ἰδιαιτέρας Ἀντιπροσωπεύσεως τοῦ Ληξουρίου ζήτημα.

Ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἀπόρροια τοῦ ὀρθοῦ λόγου, καὶ τοῦ παραδείγματος ἄλλων ἐθνῶν.

Ὅτι ἡ πόλις μας κατέχει πληρέστατα τὰ προσόντα ἐκεῖνα, ὅσα δύνανται νὰ δικαιώσωσιν ὄχι μόνον τὸν συναγωνισμόν καὶ αὐτὴν μάλιστα τὴν προτίμησιν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου, ἀλλὰ καὶ τὸν συμμερισμόν εἰς πολλὰ τῶν ὑπαρχόντων καὶ μελλόντων προνομίων.

Ὅθεν, ἐπειδὴ πρόκειται σήμερον περὶ γενικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ μάλιστα περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν.

Ἐπειδὴ, κατὰ φυσικὸν λόγον, δι' αὐτῶν, θέλουν παρακολουθήσειν ἄλλα ἀφορῶσαι ἰδιαιτέρως ἐκάστην Νῆσον.

Κρίνομεν ἀναγκαιοτάτην τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τῆς πόλεώς μας, δι' ἰδιαιτέρας Ἀντιπροσωπεύσεως αὐτῆς, (καθὰ ἐνόησαμεν καὶ προσδιωρίσαμεν), ἵνα οὕτω συντελέσωμεν εἰς τὴν κατάπαυσιν τῶν στερήσεων ἡμῶν, εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῶν δικαιωμάτων μας, εἰς τὴν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας, τῆς Βιομηχανίας, τῆς Ναυτιλίας, τοῦ Ἐμπορίου μας ἐν λόγῳ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἡμῶν καταστάσεως καὶ οὕτω νὰ ἀναδειχθῶμεν συνεπεῖς τοῦ προορισμοῦ μας καὶ μερὶς ἀξία τῆς Ἑλληνικῆς ἡμῶν Ἐθνικότητος.

Ἐγγραφον ἐν Ληξουρίῳ τῆς Κεφαλληνίας τὴν 6 Μαΐου 1849. π.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΥ ΔΑΔΛΑΠΟΡΤΑΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

1

Σελίς 5. (Κουρκουμέλης)

Μανθάνομεν ὅτι ὁ Κύρ. Κουρκουμέλης, μολον ἔτι Ἀντιπρόσωπος Κερκύρας, εἶνε ἰθαγενὴς Ἀργουσιώτης.

2

Σελίς 6. (Μετὰ τῆς μεταφράσεως αὐτῆς ἀναφορᾶν.)

Ἰδοὺ ἡ ἀντιγραφή τῆς ἀναφορᾶς ταύτης

Πρωτότυπον.

Mylord.

In mezzo alla comune esultanza de Ionj. per le ottenute costituzionali riforme, solo il riparto di Lixuri, popolato da 23 milla abitanti all' incirca si trova palpitante ancora, fino a che l' E. V. non approvi la proposizione fatta dai SS. Cav. Tip. Xidiañ e Giovanni Tip. Foresti, membri del Parlamento, ed assentita dalla Camera; proposizione, la quale si riferisce alla pura e semplice dichiarazione, che dai 10 rappresentanti, che Cefalonia deve dare, tre di questi debbono essere dal riparto di Lixuri e gli altri da Argostoli.

I Deputati Cav. Xidiañ e G. Foresti, nel fare quella proposizione, esposero la generale volontà della Città, dei Villaggi, e dell' intera popolazione di Lixuri, la quale ove realmente fosse stata consultata, avrebbe energicamente esposto, che fermo sempre il numero di tre Deputati, potesse il corpo elettorale sciogliere anco un numero maggiore di rappresentanti, fra gli abitanti di Lixuri, ove tra questi trovasse, persone degue a tale incarico. Ed è appunto per far giugnerè alla conoscenza dell' E. V. tale volontà generale che la presente devota supplicazione le viene assoggettata.

Con questa supplica loro, gli abitanti del riparto suddetto osano caldamente pregare l' E. V. perchè voglia compiacersi di approvare la parte presa dalla nobilissima Assemblea Legislativa nella sua qualità di Assemblea Costituente; imperocchè per tal modo si vedranno confortati, vedran tolto, il caso, che funeste conseguenze possono succedere, per i rancori per le gare municipali, per gli odj eterni, che andrebbero a risvegliarsi, mentre felicemente eran sopiti.

Μετὰφρασις.

Ἐν μέσῳ τῆς κοινῆς ἀγαλλιᾶσεως τῶν Ἰονῶν διὰ τὰς χρηρηθεῖσας Συνταγματικὰς μεταρρυθμίσεις, μόνη ἡ πόλις τοῦ Ἀηκουρίου κατοικουμένη ἀπὸ 23,000 περίπου ἀτομα, μένει ἔτι πάλλουσα, ἕως οὗ ἡ Ἐ. Β. παραδεχθῆ τὴν πρότασιν, τὴν ὅποιαν οἱ Κύρ. Ἰππότης Ευδιᾶς καὶ Ἰωάννης Τ. Φορέσης, μέλη τῆς Βουλῆς ἔκαμον καὶ τὴν ὅποιαν ἀπέδεχθη ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν λέγομεν, ἥτις ἀφορᾷ τὴν ἀπλὴν ἐπεξήγησιν, ὅτι, ἐκ τῶν 10 Ἀντιπροσώπων τῆς Κεφαλληνίας, οἱ τρεῖς νὰ ἦναι πολῖται Ἀηκουρίου, οἱ δὲ λοιποὶ τοῦ Ἀργουσιῶ.

Οἱ Βουλευταὶ Κύρ. Ευδιᾶς καὶ Φορέσης προτείνοντες ταῦτα ἐξέφρασαν τὴν γενικὴν γνώμην τῆς πόλεως τῶν χωριῶν καὶ ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ Ἀηκουρίου, ἥτις ἂν πραγματικῶς ἤθελεν ἐρωτηθῆ, βέβαια ἤθελεν ἐκφρασθῆ ὅτι δέχεται μὲν ἀπαρμειώτον τὸν ἀριθμὸν τῶν τριῶν Βουλευτῶν, ἀλλὰ νὰ δύναται τὸ ἐκλογικὸν σῶμα νὰ λαμβάνη καὶ ἀνώτερον ἀριθμὸν Ἀντιπροσώπων, ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Ἀηκουρίου, ὅσας ἤθελεν ἐπιτύχει ἀξίους τῆς ἐντολῆς ταύτης.

Ἰνα δὲ μάλιστα γνωρισθῆ ἡ Ἐ. Β. τὸ γενικὸν τοιαύτης θελήσεως, Σὺς διευθύνεται ἡ παρούσα ἀναφορὰ, διὰ τῆς ὅποιας οἱ κάτοικοι τῆς Πόλεως ταύτης τολμῶσι νὰ ἱκετεύσωσι θερμῶς τὴν Ἐ. Β. ὅπως εὐαρεσθῆ νὰ ἐπιδοκιμασθῆ τὸ ληφθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς μέτρον, καθὼ Συντακτικῆ αὐτῆ, καὶ καθύστεν διὰ τῆς τροπολογήσεως ταύτης, θέλει ἀφαιρεθῆ πᾶσα ἐνδεχομένη δυσάρετος συνέπεια δημοτικῶν ἀντιζηλιῶν καὶ παθῶν.

Γινώσκει κάλλιστα ἡ Ἐ. Β. ὅτι ἡ Νῆσος τῆς Κεφαλληνίας διαφέρει ἀπὸ τὰς ἄλλας τοῦ Κράτους Νήσους, διότι ἔχουσα δύο πόλεις ἐκάστη τῶν ὁποίων μὲ περιούχας καὶ χωρία, ἔχει ἐπομένως καὶ δύο Κέντρα, ἐνῶ ἐκάστη τῶν ἄλλων Νήσων μίαν ἔχουσα πόλιν, ἔν ἔχει καὶ κέντρον οὕτω ἡ πόλις τοῦ Ἀηκουρίου ἔχει τὰς περιούχας ἀνω-γῆς, Μεσο-χωριῶν Κάτω-γῆς καὶ

Conosce V. E. assai bene come l'Isola di Cefalonia, non è come le altre Isole dello Stato; imperocchè avendo essa due Città e pertinenze e Villaggi a ciascuna di quelle appartenenti, ha per conseguenza anche due centri, mentre nelle altre Isole una essendo la Città unico è anche il centro.

Così la Città di Lixuri ha la pertinenza di Anoi Catoi Missocoria e Tinea, le quali comprendono 43 villaggi e Comuni, e che poi Città, e Comuni danno una popolazione di 23 mila abitanti all'incirca. Conosce ancora V. E. che questo riparto dà la metà del prodotto di passolina che tutta l'Isola estrae; e dai pubblici registri risulta, che quest'anno Lixuri coi suoi Villaggi ha dato al di là dei 10 milioni di libre.

Questo riparto è abitato da gente industriosa, da gioventù fiorente ed illuminata da uomini che rendono superba la nostra marina, ed ora trattasi di lasciarla abbandonata per l'intero.

Nelle altre Isole è solo un Tribunale, una Corte, unico Magistrato Correzionale, Civile ed Inquirente ma a Cefalonia non è così, perchè; in vista all'essere appunto due Città e quindi due Centri, vi è specialmente a Lixuri e Magistrato di Pace, e Correzionale ed Inquirente, e Tribunale Civile, e Corte Civile, oltre che vi è Dogana e Polizia e Sanità, ciò che nelle altre Isole non si riscontra.

Egli è appunto per queste ragioni che devesi fare la eccezione anche per ciò che concerne la rappresentanza; dappoi che mentre i sette decimi, degli elettori sono dal riparto di Argostoli e tre decimi appena da Lixuri, la conseguenza è chiara, che tutti i deputati verranno scelti da Argostoli; e Lixuri rimarrebbe privo di rappresentanza come trovasi attualmente abbandonato non avendo nel Consiglio Municipale chi possa promuovere i locali interessi e per cui nè illuminazione conveniente esiste ne' strade vi sono, nè la Città è monda, nè Ufficio dello Stato Civile vi è nè l'Annonaè tampoco sorvegliata; e tutta questa popolazione si trova condannata a soffrire ogni cosa, e soffre Mylord con quella moderazione che l'ha sempre distinta.

Fino ad ora il Consiglio primario determinava le cose in modo che necessariamente doveano rimanere dal sinclito rappresentanti per Lixuri, dappoi che metteva nella Lista quattordici nomi di forze non eguali e tra questi vi erano nomi Li-

θινός, άπαντα ταύτα μετρούντα 43 χωρία και σχηματίζοντα μετά της πόλεως πληθυσμὸν 23 χ. περίπου ατόμων.

Γινώσκει πρὸς τούτους ἡ Υ. Ε. ὅτι τὸ διαμέρισμα τοῦτο, δίδει τὸ ἕμισυ ἐκ τοῦ ὅλου εισοδήματος τῆς σταθίδος τῆς Νήσου, ἀπὸ δὲ τῆ βιβλίαι τῶν Τελωνίου ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ Ληξούριον μετὰ τῶν περιούχων αὐτοῦ ἔδωσε κατὰ τὸ λῆξαν ἐτος 10. ἑκατόμ. λ. σταθίδος. Τὸ διαμέρισμα τοῦτο κατοικεῖται ἀπὸ ἐργολάβων λαόν, ἀπὸ ὀζόνων καὶ πεπαιδευμένην νεολαίαν, ἀπὸ θλιπτοσσομάχους ἀνδρας· σήμεραν δὲ κινδυνεύει νὰ μείνῃ τελείως παρημελημένον.

Εἰς ἑκάστην τῶν ἄλλων Νήσους ὑπάρχει ἐν Ἀστικὸν Δικαστήριον, ἐν Πρωτοδικεῖον, ἐν Πλημμελειοδικεῖον, ἐν Εἰρηνοδικεῖον, ἐν Ἀνακριτήριον, εἰς δὲ τὴν Κεφαλληνίαν, διὰ τὴν διαίρεσιν εἰς δύο πόλεις καὶ ἐπομένως εἰς δύο κέντρα ὑπάρχει κατ' ἐξαιρέτην εἰς Ληξούριον, Εἰρηνοδικεῖον, Πλημμελειοδικεῖον, Ἀνακριτήριον, Ἀστικὸν Δικαστήριον, καὶ Πρωτοδικεῖον· ἐκτὸς δὲ τούτων Τελωνίου, Ἀστυνομία, καὶ Ἰγυονομείον, ἐνῶ εἰς τὰς ἄλλας Νήσους δὲν ὑπάρχει οὕτως.

Διὰ ταῦτα ὅθεν τὰ δίκαια, ἔπεται νὰ γίνῃ ἐξαιρέσις καὶ διὰ τὴν ἀντιπροσώπωση. — Ἐπειδὴ ἐνὸς τὰ 7|10 τῶν ἐκλογέων ἀνήκουσιν εἰς τὸ διάμερισμα τοῦ Ἀργοστολίου καὶ μάλιστα τὰ 3|10 εἰς τὸ τοῦ Ληξουρίου, ἀναδείκνυται καθαρῶς, ὅτι ὅλοι οἱ Βουλευταὶ εἶλεν λαμβάνονται ἀπὸ τὸ Ἀργοστόλιον, τὸ δὲ Ληξούριον εἶλεν μένει ἄνευ Ἀντιπροσωπεύσεως ὡς ὑπάρχει σήμεραν παρημελημένον, μὴ ἔχον εἰς τὸ Ἐγγύριον Συμβούλιον τὸν ὑπερασπίζοντα τὰ ἐπιτόπια αὐτοῦ συμφέροντα καὶ ὡς ἐκ τούτων οὔτε φωταΐβαν ἀνάλογον ἔχει, οὔτε δρόμους, οὔτε καθαρότης ὑπάρχει ἐντὸς τῆς πόλεως, οὔτε Ἀρχιεργατοί, οὔτε Ἀγορανόμους ἔχει· ἐπομένως ὅλοι οἱ κάτοικοι εἶναι καταδικασμένοι νὰ πάσχωσι καὶ ὑπερῶρονσι Μυλὸν, τὰς σερήσεις ταύτας μὲ τὴν πάντοτε χαρμηλὴν αὐτοῦ ὑπομονήν.

Μέχρι σήμεραν διὰ μόνου τοῦ τρόπου, δι' οὗ τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον ἐκινῶνιζε τὰ τῆς ἐκλογῆς, ἀπέλαβε τὸ Ληξούριον ἀντιπροσώπωση, διότι εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ σχηματιζόμενον κατάλογον κατεχώρει 14. ὀνόματα ἀνίσου ἠθικῆς ἐπιρροῆς, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ Ἀγροφυλάξ, οἵτινες ἀναγκασίως ἔπρεπε νὰ ἐκλεγθῶσι. Σήμεραν ἡμῶς, ἄνευ τῆς προταθείσης ὑπὸ τῶν Ἀντιπροσώπων ἡμῶν τροποποιήσεως, ἀδύνατον ἀποκαθίσταται νὰ λάβῃ τὸ Ληξούριον μέρος εἰς τὴν Ἀντιπροσώπωση τῆς Κεφαλληνίας. Καὶ ἂς μὴν εἰπωσιν ὅτι τὸ Ληξούριον ζητεῖ τὴν διαίρεσιν καὶ δισχυρίζεται μίαν Ἀρχὴν τείνουσαν νὰ περιουρίσῃ τὸ ἐλεύθερον τῶν ἐκλογέων, διότι τοιοῦτον ἐπιχειρήμα εἶναι ἀληθῆς σφισμα, ὑπενωθὴν ἀνοικσίας ὑπὸ τῶν Κυρίων Ἀρ-

xurioti i quali necessariamente doveano rimanere.

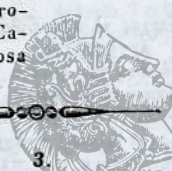
Ma al presente senza la distinzione proposta dai nostri Deputati, sarà impossibile che possano rimanere, rappresentanti dalla parte di Lixuri, nè si dica che Lixuri pretende una separazione, e che sostiene un principio tendente a restringere la libertà delle nomine, siccome una tal cosa, è un vero sofisma, che con poca generosità; i SS. di Argostoli portano innanzi. Veruna separazione potrà avere luoco, e veruna restrizione alle ellezioni, imperocchè tutti gli elettori di Cefalonia voteranno indistintamente per tutti gli Candidati, e nella Città di Argostoli.

Voglia quindi l' E. V. non lasciare 32 milla Jonj sconfortati; voglia sopprimere le rivalità municipali e gli odj eterni e le gare e le funeste conseguenze che certamente avranno luoco, senza la distinzione proposta ed assentita da una grande maggioranza dell'interro parlamento, perchè furono 23 voti contro 16 e così approvando l' E. V. le deliberazioni della Camera, renderà un atto della più rigorosa giustizia.

γροτολιωτών. Οὐδεμία διαίρεσις οὐδὲ συστολή τῶν ἐκλογῶν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, καθόσον ἔλοι οἱ ἐκλογεῖς τῆς Νήσου Σέλου ἀδιακρίτως ψηφίζειν δι' ἑαυτοὺς τοὺς ὑποψηφίους τῆς Κεφαλληνίας, συναρρόμενοι εἰς τὸ Ἀργοστόλιον.

Μὴ λοιπὸν, ἔξοχώτατε, ἀνεχθῆτε νὰ παραιτήσασθε 23. γ. Ἴονας τεθλιμμένους. Καταθλίψατε τὰς δημοτικὰς συγκρούσεις καὶ τὰ ἀπέραντα μίσση, καὶ τὰς Σιλιβερὰς συνεπειὰς, αἵτινες Σέλου παρακολοῦθήσονται, ἐὰν ἡ μνησθεῖσα τροποποίησις, προτανθεῖσα καὶ παραδεχθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς, (καθόσον 23. κατὰ 16 ἐξήχθησαν ψήφοι,) δὲν καθιερωθῇ.

Ἐπιδοκιμαζούσα δὲ ἡ Υ. Ε. τὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς ἐκτελεῖ πληρέστατα τὸ δίκαιον.

ΑΘΗΝΑΝ

3.

Σελίς 6. (τῆς ἀνεπίστου καὶ ἀδικαιολογήτου ταύτης καταφοράς.

Εἶδαμεν ἄρθρα, ἀνέγνωμεν ἐπιστολάς· τα μὲν ἀνθρώπων, οἵτινες ἀνέλαβον τ' ἡ παράστασις ἕλης τῆς κοινωνίας μας, τὰ δὲ νομιζομένων νοτημόων. — Ἐδυνάμεθα νὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι οἱ γράψαντες δὲν παριστάνουσι οὐδὲ ἄλλους, οὐδὲ τὸν ἴδιον ἑαυτόν· ἡμῶς ὅμως σιδήμεθα τὴν ἐχεμύθειαν καὶ ἀποφεύγμεν ὅσον ἐνεῖσι πᾶσαν προσωπῶν προσβολήν.

4.

Σελίς 8. (τῶν Ζακυνθίων Βουλευτῶν.)

Οἱ γενναῖοι καὶ εὐκρινεῖς ὄντο ἀδελφοί, ἐξήθησαν πάντοτε ὑποστηρικτὰ τῶν δικαίων τοῦ Ἀτζουρίου. Πληροφόροίμεθα ὅτι, καὶ εἰς τὴν περίστασιν τῆς μηχανευθείσης ἀποσπάσεως τῆς Ἐθνίας, πρὸς ὄφελος τοῦ Ἀργοστολίου, καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις, ὅτε κατὰ τὸ 1841· καὶ 1844 ἐγένετο τοσοῦτος λόγος περὶ δικαστηρίων Ἀτζουρίου, καὶ σήμερον ἐτι, ἀνεράνησαν ἐνθερμοὶ ὑπερασπιστὰι τῶν δικαιομάτων μας, ἔλαβον πάντοτε οἶκτον διὰ τὰ δεινὰ τοῦ Ἀτζουρίου. Συνεπῆς τῶν αἰσθημάτων τῶν σεβαστῶν Ἀντιπροσώπων τούτων, καὶ ἡ ἀξίότης Ἑρπυμερις τῆς Ζακύνθου τὸ Μέλλον ἤνοιξε τὰς στήλας τῆς εἰς ἄρθρον, τοῦ ὁποίου τὴν καταχώρησιν ἀπειποιήθη ἡ Ἐνωσις. Τὸ Ἀτζουρίον βεβαία χρεωστῆ νὰ εὐγνωμονῇ αἰωνίως, εἰς τοιαῦτα δειγμάτα εὐκρινούς ἀγάπης.

5.

Σελίς 9. (Τοὺς κατ' αὐτοῦ ἐπιθετικὸς κατ' ἐξάφρουν νόμους.)

Νόμος ῥητὸς τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, σφραῖ τοὺς κατοίκους τοῦ Ἀτζουρίου, τῆς ὕγιας ἐκείνης ἀρχῆς, τὴν ὅποιαν ἀπ' αἰῶνα καὶ ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐσεβάσθησαν, τὴν ἀρμοδιότητα, λέγομεν, τῶν δικαστηρίων. Ὁ Ἀτζουριώτης, εἴτε ἐνάγων Ἀργοστολιώτην, ἢ χωρικὸν Ἀργοστολίον, εἴτε ἐναγόμενος ὑπ' ἐκείνου ἢ τούτου, πρέπει νὰ δικασθῇ εἰς τὸ Ἀργοστόλιον. — Ἐνεῖθεν τὸ μέγα ἀδικον καὶ σκανδαλώδες ἄτοπον, ὃ χωρικὸς τῆς Σάμου ἢ τῆς Ἐρίσσου, νὰ ἐνάγῃ πλῆθους Ἀτζουριωτῶν εἰς τὰ ἐν Ἀργοστολίῳ Δικαστήρια!

— Ἰπάρχει ἀνακριτήριον εἰς Ἀτζουρίον, ἀλλὰ δὲν εἶναι τόπος διὰ προσωρινὴν κράτησιν τῶν ὑποδίκων· οἱ κατηγορούμενοι ὄθεν ἀδικίως σφρονται εἰς τὰς ἐν Ἀργοστολίῳ φυλάκας καὶ πάλιν κατ' ἡμέραν ἐπιστρέφουσι μὲ οὐδὲν ἰσχύον κειρὸν, πικιδεύμενοι ὅτω πρὶν ἢ καταδικασθῶσιν!

6. 7.

Σελίς 9. (Τὴν παντελῆ ἑλληνιστὴν ἐγγχωρίων ἀρχῶν.)
Οὐδεὶς δύναται νὰ ταφῆ εἰς τὴν πόλιν, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Ληξούρχου — καὶ δὲν ἔχομεν —
Οὐδὲν ἐγγραφὸν εἰς ἀπλοῦν χάρτην δύναται νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸ Δικαστήριον, ἄνευ τῆς προ-
σοπογραφῆς ἐνὸς τῶν μελῶν τοῦ Ἐγγχωρίου Συμβουλίου — καὶ δὲν ἔχομεν.

8.

Σελίς 9. (Τὴν οὐδὲ ἐφ' ἐνὸς μέλους κτλ.)
Οὐδεὶς Ληξουριώτης ὑπάρχει μέλος τοῦ Ἐγγχωρίου Συμβουλίου. Τὸ Ληξούριον, καθὰ μᾶς
ἐτληροφόρησαν, δὲν ἤξιώθη νὰ εἶδῃ τὸν νῦν Ἰπαρχον, καθ' ὅλην τὴν παρελθούσαν τετραετίαν,
εἰμὴ ἀπαξ, ὅταν ἀπέθανεν εἰς Σείος αὐτοῦ καὶ ἐπεσκέφθη τοὺς συγγενεῖς του.

9.

Σελίς 9. (Ἄστυνομία.)
Καίτοι παρ' ἡμῖν Γραφεῖον Ἄστυνομίας δὲν ἔχει ὅμοια οὐδεμίαν δικαιοδοσίαν. Ἐντοσοῦτῳ ὁ
πτωχὸς χωρικός ἐργάτης, πρέπει νὰ λάβῃ ἀδειαν διὰ νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Στερεαν Ἑλλάδα —
ὁ πένης, ὅστις βιάζεται νὰ πωλήσῃ τὸν οἶνό του, ἔχει ἀνάγκη ἀστυνομικῆς ἀδείας· ὁ πτωχὸς
Σέλων νὰ ἐξασκήσῃ εἰς τὰ δικαστήρια τὰ δικαιώματά του, ἔχει ἀνάγκη ἀποδείξεως πτωχείας.
Ὅλοι δὲ αἱ ἄδεια καὶ αὐτὰ αἱ μνησθεῖσαι, δίδονται εἰς τὸ Ἀργαστόλιον. Ταξίδιου, λοι-
πὸν, ἄθλιε πτωχέ, καλαιπώρευε, κινδύνευε, ἐξόδευε, χάνε καιρόν! Ἡ εἰς τὴν θύραν τοῦ αἴκου
σου Ἄστυνομία, εἶναι διὰ τὰ μάτια.

10.

Σελίς 9. (Τελωνεῖον.) Τὸ μόνον ὅπως οὖν ἀνεξάρτητον Γραφεῖον.

11.

Σελίς 9. (Ἰγειονομεῖον.)
Ἄπλοῦν ναῦτην, Σέλων ὁ πλοίαρχος νὰ καταβιβάσῃ ἀπὸ τὸ Ναυταλόγιόν του, πρέπει νὰ ἐκτε-
λέσῃ τοῦτο, τὸ Ἰγειονομεῖον τοῦ Ἀργαστολίου.

Κανὲν πλοῖον δὲν δύναται νὰ ἀφῆσῃ τὸν λιμένα τῆς πόλεως Ληξουρίου, ἐξ οὗ ἔλαβε τὸ φορ-
τεῖόν του, ἂν δὲν λάβῃ τὰ ἀποδημιακὰ ἐγγράφα αὐτοῦ ἀπὸ τὸ Ἀργαστόλιον. Ἄλλα μέρη τῆς
Νήσου ἔχουν πλατυτέραν δικαιοδοσίαν. Ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Εὐθυμίαν, (Πύλαρο) ἀπὸ Πισκάρδο, Ἄσσω
καὶ Σάμον (ὅλα περιοχὰί τοῦ Ἀργαστολίου) ἀναχωροῦσι τὰ πλοῖα με ἀποδημητήρια τῆς Ἀρ-
χῆς, ἐκεῖνῶν τῶν λιμένων, ἀνηκόντων εἰς περιόχην· εἰς τὸ Ληξούριον, ὅπου τοσαύτη
γίνεται κίνησις πλοίων καὶ πλοικρίων καθ' ἑκάστην, μία τοσοῦταν ἀσήμενος ἄδεια δὲν
δίδεται!!!

12.

Σελίς 9. (Ταχυδρομεῖον.)
Μὴ τὸ Ἰγειονομεῖον συνενόηται καὶ τὸ Ταχυδρομεῖον. — οὐδεμία λέμβος ὑπάρχει διὰ δημα-
σίαν ὑπερσίαν, — φθάνοντα τὰ πλοῖα εἰς Ληξούριον καὶ ἔχοντα γράμματα κατοίκων Ληξου-
ρίου, εἶδαμεν νὰ σέλλωνται ταῦτα πρότερον εἰς τὸ Ἀργαστόλιον. καὶ πάλιν νὰ ἀντεπιστέλλωνται
ἐκεῖθεν. — Εἶδαμεν φθάνον τὸ Ἀτμοκίνητον τῶν Νήσων, νὰ δίδονται αἱ ἐπιστολαὶ εἰς τὸ Ἀργα-
στόλιον, μετὰ δύο ὥρας, καὶ εἰς τὸ Ληξούριον, ἕως οὗ σφαλῶσιν αὐται, οἱ Ζακύνθιοι ἔχουσι τὴν
ἀνταπόκρισίν των. Παλλάκις ἐπιστρέφει ἐκεῖθεν τὸ Ἀτμοκίνητον καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Κέρκυραν,
χωρὶς ἐτι νὰ φθάσῃ ἢ γραμματόσημα εἰς Ληξούριον!

13.

Σελίς 9. (Δημοσίων δρόμων, ἐπιτοπιῶν ὠραϊσμάτων κτλ.)
Διὰ νὰ ἐνοήσῃ ὁ Ἀναγνώστης μας, ὁ μὴ γνωρίζων τὸ Ληξούριον, πείους δρόμους καὶ ποῖα
ὠραίσματα δύναται νὰ ἔχῃ, — ἄς περιέλθῃ, καὶ ἄς φριξῆ εἰς τὸ ἄδικον, τὸν πρὸς τὸ τέλος
παρakoυθούντα Πίνακα Α, παριστάνοντα τὸν τρόπον, δι' οὗ προβλέπονται, κανονίζονται καὶ
ἐκτελοῦνται παρ' ἡμῖν τὰ δημοσία ἔργα, ἀπέναντι τοῦ κολοσσοῦ τῶν χρημάτων, τὰ ὅποια δίδει
ἢ σφαῖς (ἐκτὸς τῶν ἄλλων) εἰς τὸ Ἐγγχωρίον Ταμεῖον διὰ δικαίωμα Δρόμων.

14.

Σελίς 9. (Τὴν οἰκτράν πορείαν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.)
Καθὰ εἶδαμεν ἰδίως ὀφθαλμοῖς, ἔαν φαίνεται μικράτις πρόοδος εἰς τοὺς νέους, ἢ ἔαν οἱ δι-
δάσκαλοι ἐπιμελῶνται τοῦ ἔργου των, ἀποδοτέον τοῦτο εἰς μόνην τὴν ἰδίαν ἐκάστου τού-
των διάθεσιν.
Τὸ ἀλληλοδιδασκτικὸν Σχολεῖον ἔμεινεν εἰς διακοπὴν κατὰ τὸν παρελθόντα χρόνον, ἐπὶ τέσσα-
ρους ὀλοκλήρους μῆνας, μὴ λαβοῦσαι αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ τὴν φροντίδα, νὰ ἐνοικιάσωσιν ἄλ-
λην οἰκίαν, ἕκαστὸν ἐκ τῆς Α. Μ. καταλαβόντες τὸ κατάστημα, διέμεινον οἰκῶντες
ἐν αὐτῷ.

Γνωρίζομεν ἐκ τοῦ πλησίον πόσα προσκόμματα καὶ ἐπιβουλὰς καταδρομὰς λαμβάνει ἡ ἐκτέλεισις τῶν ἱερῶν βουλῶν τοῦ ἀειμνήστου Δ.ρος Πετρίτζη, — προικοδοτήσαντος τὴν πόλιν μας μὲ σημαντικὴν ποσότητα κινήτων καὶ ἀκινήτων κτημάτων, διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐνὸς Γυμνασίου.

13.

Σελίς 9. (Ἐπολέμησαν ἀνέκαθεν τὸ συμφέρον ἡμῶν.)

Ἀπλῆ περίστασις ἔφερον εἰς χεῖράς μας ἐπιστολὴν τινα πεμφθεῖσαν ἐκ Κερκύρας πρὸς τὸν σεβαστὸν συμπολίτην ἡμῶν μακαρίτην Χαράλαμπον Φορέστην, παρὰ τοῦ μεταλλάξαντος πρὸ χρόνων τὸν βίον σεβαστοῦ, τιμίου, καὶ τὰ μᾶλλον συμπράξαντος ὑπὲρ ἡμῶν συμπολίτου μας, προκρίτου δὲ ἐν τῷ ἱατρικῷ συλλόγῳ, ἀειμνήστου Ἰωάννου Κρασσᾶ, ὅτε ἀπεσάλη κατὰ 1801 εἰς Κέρκυραν ἀπὸ φιλοπάτριδος τινὰς ἡμετέρους ἀνδρας, ἵνα ἐπαγρυπνῆ εἰς τὰ συμφέροντα ἡμῶν. Τὴν μεταδίδομεν εἰς τύπον ἀπαράλλακτον πρὸς μαρτυρίαν ἀπρόσβλητον τῆς ἀνέκαθεν κατὰ τοῦ Ληξουρίου πάλης τῶν ἐν τοῖς ὑποουρήμασιν Ἀργουσιωτῶν.

« Εὐγενὴ καὶ ἠγαπημένε Σιῶρ Χαράλαμπε.

» Ἐμὰς τὰ πάντα ὅλα ἀπὸ τὸν Σιῶρ Ἀνδρέα Κεφαλαῖ, ὁ ὁποῖος ἐστάλθηκε ἐδῶ εἰς Κορ-
 » φους διὰ τὰ προσπαθήσει τὴν χώραν ἡς χώρας μας ἀπὸ ἐκείνην τοῦ Ἀργουσιολίου. Βέ-
 » βαια ἡ γενναίωσις τοῦ τόπου μας εἶναι μεγάλη, διατι εἶναι ἀκατάπαυστος ὁ κινήσιμος ὁποῦ
 » ὑποφέρει. Ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι πόσα βιάσανα ἐλάδομεν ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἀργουσιολίου ἄ-
 » ποικατοῦ εἰς τοὺς Φραντζέζους (α) ὅπου ἔθελαν νὰ μᾶς ἀκούσουν τὴν κυβερνήσιν καὶ τὴ
 » Μαγιστράτου τῆς Ἰγίας. Ἡξέουρμεν ὅλοι πόσα ἄλλα κακὰ περισσότερα ὑποφέραμεν ἀποικατοῦ
 » εἰς τοὺς Ρούσους (β). Τώρα πάλιν βλέπομεν τὰ κίνδυνα καὶ τὸν ἀφανισμόν ὅπου
 » καθημερινὰ μηχανεοῦνται ἐναντίον μας. Αὐταῖς ἡ παντοτινὲς ἀφορμὲς βιάζουν νὰ ἐπι-
 » θυμᾶν καθ' ἕνας τὴν χώραν, ἴσως καὶ φέρη τὴν ἥρην καὶ ἀνάπαυσιν εἰς τὸν τό-
 » πον μας. Ἐμεῖς ἐδῶ ἐπαραστήσαμε τὰ πάντα ὅλα τοῦ Κόντε Σπίρου, καὶ αὐτὸς ἀγ-
 » καλὰ καὶ εἶναι τριγυρισμένος ἀπὸ θηνατοὺς ἐχθροὺς ὅπου συμποῦνε ἐναντίον μας, μ'
 » ὄλον τοῦτο μᾶς ἐφάνερωσε τὴν νόμημον καὶ σημειωμένην στρατὰ, ὅπου μέλει εἰς τοῦ-
 » τιν τὴν ὑπόθεσιν νὰ ἀκολουθήσομεν. Ἐμεῖς καταλείπων τὰ γράφομεν τοῦ Σιῶρ Διμιτράκη
 » Τζανκαρόλου διὰ νὰ τὰ κάμη γνωστὰ τῶν συντοπίτων μας. Μέλλει ὅμως νὰ βεβαιωθῆται
 » ὅτι ἐμεῖς τώρα δὲν εἴμαστε ἢν γράξια τοῦ Κόντε Σπίρου (Θεοτόκη) καὶ δὲν μᾶς βλέπει
 » μὲ καλὸ μάτι διατι μὲ ἔχει ἢν σοσπέτο καὶ δια τῆς ὑποθέσεως τοῦ τόπου μας δὲν δυ-
 » νάμεθα νὰ κάμομε τίποτα. Χρᾶζεται ὅμως νὰ ἐλθον εἰς Κορφους καὶ ἄλλα ὑποκειμένα
 » μὲ προκοῦρα τοῦ τόπου διὰ νὰ τρατάρουν τούτες τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐξῆς θέλει τὸ δίκαιον
 » νὰ λάβουν καὶ ἄλλοι κάποιον βῆρος διὰ τὴν διμῆκα τοῦ τόπου. Αὐτὰ ὅλα θέλει τὰ μάθε
 » πῆρ ἐστέξο, ἀπὸ τὸν Σιῶρ Τζανκαρόλο.

» Ἡ ἀφεντιάσου Σιῶρ Χαράλαμπε ἡξέουρξε καλότερα τὰ κίνδυνα ὅπου ἐπέρασα, τὰ βᾶ-
 » σανά μου καὶ τὰ σακριφίτζια ὅπου ἠνυκτόραρισα διὰ τὸν τόπον, πικρένομαι βέβαια νὰ τὸν
 » ἀκούω σὲ τέτιες Ἐριθεῖρες περιστάσεις, μὰ ἂν τὰ πράγματα πορεύονται μὲ φρονιμάδα, ἐλ-
 » πίζω πὼς ἡ δυστυχίης μας θέλει τελειώσουν. (παρλείπονται ἰδιαιτέρα) δὲν ἔχω ἄλλο διὰ
 » τῆς ὥρες καὶ μὲ ὄλην τὴ στίμα τῆς ὑποσειμοῦμαι. »

« Corfù uddi 28 Agosto 1801. S. V.

« Nobil Sig. Casal Tip. Foresti. »

di lei N. G.

Der. Um. Amico e Serv.

Gio. Crassan.

16.

Σελίς 10. (Δὲν ἐγκολπώθησαν ποτὲ τὰ ἡμέτερα.)

Μεταξὺ τῶν ἀπειρῶν ἀποδείξεων, μαρτυρουσῶν τὴν συστηματικὴν ἀντενέργειαν τῶν ἐν τοῖς
 ὑποουρήμασιν Ἀργουσιωτῶν, κατὰ τῶν συμφερόντων ἡμῶν, ἀναφέρομεν τὰς ἐξῆς ἄτινας ἄ-
 παντες μαρτυροῦσι, καὶ τὰς ὁποίας ἐπορίσθημεν ἀπὸ σεβαστὰ καὶ ἐν τοῖς πράγμασιν ὑποκειμένα.

« Ὅταν κατὰ τὸ 1827 ἔτος ἐθεωρήθη ἀναγκαιοτάτη ἡ εἰς Ληξούριον ἀποκατάστασις ἐνὸς
 Εἰρηνοδίκου, οἱ Κύριοι Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἀργουσιολίου τῆς Β'. Βουλευτικῆς Συνόδου, διὰ νὰ
 μὴ δοθῆ δῆθεν προνόμιον εἰς τὸ Ληξούριον, ἐνήργησαν, ὥστε ὁ Νόμος νὰ προσδιορίσῃ ὁ Δι-
 καστικὰς, χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ ὅτι ὁ ε'. οὗτος νὰ σχηματίσῃ εἰδικὸν διὰ τὸ Ληξούριον Δικασ-
 τήριον — μόνον δὲ κατὰ τὴν ε'. Βουλευτικὴν Σύνοδον, συνεργίᾳ Ἀντιπροσώπου Ληξουρίου
 ἐκανονίσθη, ὥστε ἐκ τῶν ὁ Δικαστῶν τῆς Κεφαλληνίας. « Εἰς ὅς ἐδρεύη ἐν Ληξουρίῳ καὶ
 » ὅς ἔχη τὴν διαχειρίσιν τῆς Πολιτικῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας (La Polizia Giudiziaria
 » civile) τὴν ἐπανορθωτικὴν, ἐντὸς τῶν ὁρίων (La carzerionale entro i limiti) καὶ τὴν
 » ἀνάγκησιν » (l' inquirenza) πρᾶξ. 38 ἀρ. 2. τῆς ε'. Β. Σ.

(α) Ἐπὶ τῆς Γαλικῆς Δημοκρατίας.

(β) Ἐπὶ τῆς Ρωσσοθωμανοκρατίας.

» Διὰ συνεργεία· καὶ διὰ τὴν ἰδιωτέλειαν τῶν ἄντιπρ. τοῦ Ἀργυστολίου ἀρρήθη ἀπὸ τὰ Δικαστήρια τοῦ Ληξουρίου ἡ σωτήριος, ἐννομὸς καὶ λογιωτάτη ἀρχή, ἡ ἀρμοδιότης, λέγομεν, τῶν δικαστηρίων διὰ τὸν Ληξουριώτην. (Βλέπε Σημ. 5.)

» Κατὰ τὸ 1841 ἔτος οἱ Ἀντιπρόσωποι ἡμῶν βλέποντες ὅτι διὰ τῆς ἀκαμάτου ῥαδιουργίας τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἀργυστολίου, ἐμποδίζετο ἡ σύστασις ἀνωτέρων Δικαστηρίων εἰς Ληξουρίον, παρουσιάσθησαν εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Μ. Ἀρμοστὴν μὲ τὰς παραιτήσεις τῶν καὶ μὲ διαμαρτυρήσεις. — Κατὰ δὲ τὸ 1844 ἔτος, ζῶντος καὶ ἰσχύοντος τότε τοῦ Βασιλευσίου, νέαν προσβολὴν ἔλαβον τὰ δικαστήρια, καὶ ἐν μέρει ἡ ῥαδιουργία ἐπέτυχε τῶν σκοπῶν τῆς, διότι ἐκ τῶν δύο δικαστῶν, ἀρρήθη ὁ εἰς.

Σχολαζούσης τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ 1846 ἔτος ἡ Γερουσία (σχηματιζομένη ἐξ Ἀργυστολιωτῶν,) καθ' ὃ εἶχε προνόμιον νὰ συντάτῃ προσωρινούς κανονισμούς, θέλουσα νὰ ἀποσπάσῃ τὴν περιουσίαν τῆς Ὀνηϊᾶς ἀπὸ τὸ διαμέρισμα τοῦ Ληξουρίου, ἀντὶ νὰ κἀμῃ πράξιν ἰδίαν περὶ τούτου, καὶ νὰ τὴν καθυποβάλλῃ εἰς τὴν Α'. Βουλευτικὴν Σύνοδον, καθὰ διατάττει τὸ Σύνταγμα, ἀπέστειλεν ἀπλήν μόνον ἐπιστολὴν εἰς τὴν Τοπικὴν Κυβέρνησιν, παραγγέλλουσα τὴν ἀπόσπασιν ταύτην, μὲ σκοπὸν, ὅπως ὑπεκφυγῇ τὴν ἐπίκρισιν τῆς μελλούσης Βουλῆς. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ἑξῆς καὶ πεπαιδευμένος ἡμῶν συμπολίτης Κ. Δ.ρ. Ἰωάννης Σκαλιτζούνης, κατέχων θέσιν ἀναπληρωματικῆς Δικαστοῦ, ἀπεποιήθη, εἰς ὑπόθεσιν τινα, νὰ ὑπακούσῃ, ὡς δὲν ὑπέκρουσεν, εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς Γερουσίας, θεωρῶν αὐτὴν μὴ ὑπερῆχου καὶ προσβλητικὴν καθ' ἑνὸς νόμου τοῦ Κράτους. Ἐσπευσε δὲ ἀμείσως νὰ διευθύνῃ αὐταπαγγέλτως εἰς τὸ Ἰπέρτατον Συμβούλιον τὴν ἀπόρασιν του, ὡς Δικαστῆς, ἐπὶ τῆς ἀνω ὑπόθεσεως, τὴν ὁποίαν, ὄχι μόνον ἐπεκύρωσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν Γερουσίαν εἰδοποίησε περὶ τούτου. Τότε ἡ Γερουσία ἠναγκάσθη νὰ δημοσιεύσῃ πράξιν ἐπὶ τῷ ἀντικειμένῳ τούτου, ἣτις καὶ καθυποβλήθη εἰς τὴν Α'. Συνεδ. τῆς παραιουμένης Βουλ. Συνόδου. Εἰς αὐτὴν (ἐξαιρουμένην τοῦ Ἀντιπροσώπου Κυρ. Μεταξᾶ), οἱ λοιποὶ τοῦ Ἀργυστολίου Ἀντιπρόσωποι, ἔδειξαν μεγίστην προθυμίαν πάλιν κατὰ τοῦ Ληξουρίου. Ἀλλ' οἱ Ἀντιπρόσωποι τούτου βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς γεινναίους Ζακυνθίους Βουλευτάς, διεδικήσαν τὸ δίκαιον ἡμῶν καὶ οὕτω ἐσυσταματώθη πάλιν τὸ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς Ὀνηϊᾶς μὲ τὸ διαμέρισμα τούτου.

» Εἰς τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν τοῦ Μητροπολίτου Κεφαλληνίας, (τὴν ὁποίαν, οἱ Κύρ. Συντάκται τῆς Ἐφημερίδος ἡ ἔνωσις, μὲς φέρουν ὡς ἐπιχείρημα, διὰ νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι προτιμᾶται ἡ ἰκανότης καὶ ἀρετὴ ἀδιακρίτως τῆς πόλεως εἰς ἣν εὐρίσκειται) δὲν εἶναι θαυμαστὸν, ἂν ὁ κληρὸς ἐξελέχθη τὸν σεβαστὸν καὶ ἐνάρετον Ἱερέα τότε, (νῦν δὲ Ἀρχιερέα, Σταυρουπόλεως) Κυρ. Κωνσταντῖνον Τυπάλδον (τὸν Σιολόγον ἐπονομασθέντα), καθόσον ὁ ὑπὲρ τοῦ ἐναρέτου καὶ τὰ μᾶλλον πεπαιδευμένου καὶ διαπρέφαντος τούτου ἀνδρὸς φανατισμὸς, (ὡς μὲς συγχωρηθῆ ἢ λέξω,) ὁμίλει εἰς ὅλας τὰς καρδίας ὅλης τῆς Νήσου, καὶ καθόσον, ὡς Χριστιανοὶ, πρέπει νὰ πιστεῦωμεν, ὅτι τοιαῦται ἐκλογαὶ γίνονται ἐνεργεῖα καὶ φωτίζει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Πρόσθετος ἔτι εἰς τοιαύτας ἐκλογάς, ἡ συνείδησις τοῦ ἐκλογέου, διερευνᾷ ἀμερολήπτως καὶ ἀνευδύνως τὴν ἠμερογενῆ ἰκανότητα, τὴν δεδοκιμαμένην ἀρετὴν, τὴν Θεοσέβειαν, καὶ εὐρίσκουσα αὐτὴν, τὴν ἀρπάξει, οὕτως εἰπεῖν, καὶ τὴν θέτει εἰς τὴν ὑψηλὴν τοῦ προορισμοῦ τῆς περιουσίαν. Ἐκεῖ παύσονται τὰ πάθη, ἡ ἰδιωτεῖα, ἡ ἐπιβροχὴ τῶν κοσμικῶν ἐκεῖ ἕκαστος διαλογίζεται τὴν βραχυτητα τῆς ζωῆς του καὶ τὴν εὐθὺνην, τὴν ὁποίαν ἀναδέχεται. — Ἄξιοσημείωτον πλὴν ἀποκαθίσταται, ὅτι ἡ Γερουσία (συνισταμένη ἐξ Ἀργυστολιωτῶν) ὄχι μόνον ἀπεδοκίμασε τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἀλλὰ καὶ καταχρηστικῶς ἠρμήνευσε τὸν Νόμον, διότι, ἀντὶ νὰ διορίσῃ δεύτερον ἐκλογικὸν Σύλλογον τοῦ Κλήρου, διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἄλλον Μητροπολίτην, καθ' ἣν περιήρασαν ἠδύνατο ἕτερος Ἱερεὺς Ληξουριώτης γὰ τύχη τῆς ἐκλογῆς, παρεδέχθη διὰ Μητροπολίτην τὸν νῦν κατέχοντα τὸν θρόνον τῆς Κεφαλληνίας.

» Ἀναφέρωμεν εἰς τὴν 14 — σημ. περὶ τῆς προικοδοτήσεως τοῦ αἰμνήστου Δ.ρος Πετρίτζη. Ἐπὶ τῆς ὑπόθεσεως ταύτης ἐλάβομεν τὰς ἀκολουθούσας πληροφορίας. Σχηματισθεὶς τῆς ἐπιτροπῆς (α) διὰ τῶν δικαστηρίων, πρὸς διαχείρισιν τῆς προικοδοτήσεως, εὗρεν αὐτὴ μυρία προκόμματα εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἐντολῆς τῆς, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελεν ἐπιθέσῃ τὰς χεῖράς του, ἐπὶ τῆς προικοδοτήσεως, τὸ Ἰπέρτατον Συμβούλιον καὶ ἀφαιρῆσθαι οὕτω, πᾶσαν κυβερνητικὴν ἐπιμέλειαν, ἡ περιουσία Πετρίτζη ἤθελεν εἶσθαι σήμερον καταλωμένη εἰς δρόμους καὶ εἰς ὠραισμοὺς τοῦ Ἀργυστολίου. Ὅταν δὲ εἰς μίαν περίπτωσιν ἡ Κυβέρνησις ἐπρόσβαλε τὰ δικαιώματα τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς προικοδοτήσεως, ὁ μνησθεὶς Κύριος Δ.ρ. Ἰωάννης Σκαλιτζούνης, εἰς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεστᾶλη ἐπὶ τούτου εἰς Κέρκυραν καὶ ἐκθέσας εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπεμβαίνουσα εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς μνησθείσης πε-

(α) Ἡ Ἐπιτροπὴ σύγκαιται ὑπὸ τῶν Κυρ. Δ.ρ. Μαρῖνου Βαλακτόρα Προέδρου — Δ.ρ. Ἰω. Σκαλιτζούνη — Ἰω. Φορέστη — Σταύρου Ευδιᾶ.

ρείουσις, παραχθιάζει τὰ δικαιώματα τοῦ Ληξουρίου, ἤκουσε λόγους ἀλόγιστους καὶ μεροληπτικούς. Εἰς μάτην ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἱπερτάτου Συμβουλίου. Εὐθεωρήθη αὕτη ὡς χαρτὶ ἄγραφοι. Ἐνῶ δὲ ταῦτα ἐγένοντο εἰς τὴν Γερουσίαν, ὁ Ἀρμοστής οὕτως ἀπάντει πρὸς τὸν μνησθέντα Κύρ. Δ.ρα Σκαλιτζούνη, δι' ἐπισήμου γραφοῦ ὑπομνήματος. « Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει » δικαιώμα νὰ ἐκτελέσῃ πλήρη τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἱπερτάτου Συμβουλίου· ἡ Κυβέρνησις πρέπει » νὰ περιορίσῃ τὴν ἐξουσίαν τῆς εἰς μίαν ἀπλήν ἐπαγρύπνησιν, ὅταν προσκληθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐγ- » χωρίου Συμβουλίου, δὲν δελεῖ λάθει ὅμως οὐδεμίαν ἄμεσον καὶ ἀπ' εὐθείας διαχείρισιν, ἐπὶ » τῆς περιουσίης Πετριτζη! » (α)

Πληροφοροῦμεθα καὶ προθύμως δημοσιοῦμεν, ὅτι ὁ νῦν Ἱπαρχος ἐδείξεν, ἐπὶ τοῦ ἀντικει- μένου τούτου, πάντοτε μεγίστην ἀμεροληψίαν· ὡσχύτως καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς, (Κερκυραῖος) πρὸς ὃν ἡ πόλις τοῦ Ληξουρίου, χρεωστῆι νὰ εὐγνωμονῇ, διὰ τοὺς ὅσους κατέβαλε κόπους.

Διατὶ δὲ τοσούτων ἰσχύουσιν, παραπέμπωμεν τὸν Ἀναγνώστην εἰς τὸν πρὸς τὸ τέλος ταύτης ἐπισυναρθέντα Πίνακα Β. διὰ νὰ ἴδῃ ποῦς ὁ συμερισμὸς τῶν δύο πόλεων εἰς τὰς ὑπαλ- ληλίαις τῆς Νήσου μας καὶ ποῖα ἡ ἐξ αὐτῆς ὠφέλεια μᾶζ· ἐλάχιστης καὶ οὕτω νὰ εὐρῆ τὸ Διατὶ.

17.

Σελίς 11. (Διὰ τὰ πολλὰ προσηγόμενα.)

Ἀνάγνωσον ἐπαναληπτικῶς τὴν προηγουμένην καὶ τὴν ἐπομένην σημείωσιν 18 καὶ κρίνον, ὃ Ἀναγνώστα!

18.

Σελίς 11. (Διακινδυνεύει ὁ ὑποψήφιος Ληξουριώτης κτλ.)

Ἴδου ἡ ἱστορικὴ πορεία τῆς ἰδιαιτέρας μέχρι τῆς σήμερον ἀντιπροσωπεύσεως τοῦ Ληξουρίου, κατὰ κοινῶς γνωρίζεται καὶ ἀνερευνησάντες ἐμάθωμεν· ἐξ αὐτῆς ἐξάγεται πῶς, πότα καὶ ὑπὸ ποῶων ἀντιπροσωπεύθη ἡ πόλις.

8 ἐλάθωμεν μέχρι τῆς ἐνεστάσεως, Βουλευτικῆς Συνόδου, εἰς τὰς ἑκατόμβας, τὸ μὲν Ληξουρίον ἐλάθε 14, τὸ δὲ Ἀργολοῖον 58! ὡς ἐπατα, Βουλευτῆς. (β) Καὶ πρῶτον.

Εἰς τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὅποιον ἐξελέξατο τὴν Α'. Βουλευτικὴν Σύνοδον, τὴν καὶ Συντακτικὴν, δὲν ἔπουν οὐδεὶς Ληξουριώτης.

Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν α'. — 1. — Ἐλάθε τὸ Ἀπὸ τῶν Ἀντιπροσώπων
Εἰς τὴν β'. — 2. ἦτοι 1 — μείνεντα δικαιωματικῶς, ὡς μέλος ὢν τοῦ β'.
Προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τὴν γ'. — 1. — —

Εἰς τὴν δ'. — 2. — —

Εἰς τὴν ε'. — 2. — 1.

Ἐκλεχθέντας ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Γερουσίαν.
Τοῦ Προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου δικαιωματικῶς
καὶ 1. συμβάντος κενοῦ καὶ τούτων διὰ συνεργείας
τοῦ Ληξουριώτου μέλους τοῦ Προκαταρκτικοῦ Συμβ.,
δόσαντος, ὡς ὑποψήφιος 2. Ληξουριώ τας.

Εἰς τὴν ς'. — 2. —

Εἰς τὴν ζ'. — 2. —

Εἰς τὴν η'. — 2. —

Ἐκ τούτων ἀφαιρουμένων —

Ὁ εἰς ἐπὶ κενοῦ
Ὁμοίως
Ὁμοίως
2. μεινάντων δικαιωματικῶς
2. ἐκλεχθέντων ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἀπ' εὐθείας
1. μὴ λαθόντος συναγωνισμὸν Ἀργολοιωτοῦ εἰς
κενὸν

5. μένουσιν 9. ἐξ ὧν

3. Κατὰ συναγωνισμὸν εἰς τὰς συγχλήτους καὶ

4. ὁμοίως ἐπὶ συμβάντων κενῶν, λεγομένων ἐδῶ (Scoutri).

Καὶ ταῦτα οὕτως ἠκολούθηον, ὅταν ἡ ἐπέμβασις τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀντι- προσώπων, τοσούτων συνετέλει!

Ἵσπερον ὕθεν ἀπὸ μίαν πείραν 32 ἐτῶν τοῦ ἀνεπιβόρεάστου καὶ εὐσυνειδήτου τῶν ἐκλογέων τοῦ Ἀργολοῖου!

(a) The sentence of the Council should be fully carried out: there can be no doubt that the Executive Government will decline all direct and immediate interference in the affairs of the Commission and confine his authority to a General superintendance when called on by the Municipal authority — Τοιοῦτοι οἱ λόγοι τοῦ Ἀρμοστοῦ.

(β) Δὲν ἐννοοῦμεν τοὺς Κύρ. Δ.ρα Ν. Δαλλαπάρταν Δ.ρα Γ. Καζαίτην, καὶ Δ.ρα Ν. Χα- ριτάτον οὕτινες, καὶ τοὶ ἰθαγενεῖς Ληξουριώται, ἀποκαταστήμενοι ὄντες πρὸ χρόνων πολλῶν εἰς τὸ Ἀργολοῖον ἐκλογίσθησαν, ὡς τοιοῦτοι καὶ ὡς τοιοῦτοι συναγωνιζόμενοι, ἐτυχον τὰς Βουλευτι- κὰς ψήφους.

Ίστερον ἀπὸ τοιαύτης σειράν τῶν ἀνίκαθεν παθημάτων τοῦ Ληξουρίου! ἄς μᾶς εἴπωσιν, ἂν δὲν πρέπει νὰ δυσπιστῶμεν! ἂν δὲν ἔχομεν ἀκαταμάχητα δίκαια νὰ ζητῶμεν τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰδικῆς Ἀντιπροσωπεύσεως τοῦ Ληξουρίου!

19.

Σελίς 12. (Ἐντὸς τῆς πόλεως.)

Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργοστολίου ὑπάρχουσιν ἀποκαταστημένα κλειστά οἰκογενεῖα καὶ ἄπειροι ἰδιώται Ληξουριῶται.

20.

Σελίς 13. (Ἴδιον εἰσόδημα Σαφίδος.)

Ἰνωμάσαμεν ἴδιον τὸ εἰσόδημα τῆς Σαφίδος, ἐκάστης πόλεως, διότι ἐκ τῆς Σαφίδος τοῦ Ληξουρίου, μεταφέρονται εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργοστολίου, ἐν τῷ τῆς ὄψεως ἀνήκει εἰς ἰδιοκτητίαν τούτου· καὶ ἡ ὁποία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν σημειωθεῖσαν ποσότητα 10.546.378 καὶ αἱ ἀκολουθοῦσι ποσότητες.

1.000.000. Περίπου, ἀπὸ μικρὰς κερδοσκοπικὰς πράξεις τῶν λεγομένων μεταπρατῶν, καὶ ἀπὸ πολλοῦς ἰδιώτας διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα.

1.500.000. Ἐκ τῶν 3 ἑκατομμυρίων τοῦ εἰσοδήματος τῆς περιοχῆς Ὀθινῆς.

Αἱ ποσότητες αὗται δὲν καταγράφονται εἰς τὸ ἐν Ληξουρίῳ Τελωνεῖον, καθὼ ἐπιτόπιος μετακόμισις οὕτω ἐν καιρῷ ἐξαγωγῆς, διὰ τὸ ἐξωτερικόν, τῆς Σαφίδος τῆς πόλεως Ἀργοστολίου, ἀναφαίνονται καὶ αἱ ἄνω ποσότητες. — Σημειωτέον δὲ προσέτι, ὅτι φορτόνον πλοῖον εἰς τὸ Ἀργοστόλιον, καὶ ἐλλειπούσης ποσότητος τινὸς 30—50 χ. λιτρῶν Σαφίδος, πρὸς ἀποπλήρωσιν τοῦ φορτίου, ἡ ποσότης αὕτη ζητούμενη ἀπὸ τὸ Ληξουρίον στέλλεται, χωρὶς νὰ καταγραφῆ εἰς τὸ ἐδῶ Τελωνεῖον, ἀλλὰ εἰς τὸ τοῦ Ἀργοστολίου, ὅταν φορτοθῆ. — Ταῦτα δὲ περιστάσεις συμβαίνουν συνεχῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν. Εὐκόλως ὅθεν ἀπατάται, (ὡς ἡμεῖς, ἂν δὲν μᾶς ἐπρολάβανον) ὁ Σέλων νὰ μᾶθῃ τὸ πῶσον τοῦ εἰσοδήματος τοῦ Ἀργοστολίου, ἀπὸ μόνον τὸ βιβλίον τοῦ Τελωνεῖου.

21.

Σελίς 13. (Διὰ δικαίωμα δρόμων.)

Παραπέμπουεν τὸν Ἀναγνώστην εἰς τὴν 13 σημείωσιν, καὶ εἰς τὸν ὑπὸ Α. Πίνακα, διὰ νὰ εἶδῃ, ποῖα χρῆσις γίνεται τοῦ εἰσοδήματος τούτου, ὑπὲρ τοῦ Ληξουρίου.

22.

Σελίς 13. (Διαθεσίμων μέσων.)

Ἐκ τῶν προηγουμένων ἐπιταί, κατὰ λογικὸν καὶ ὑπολογισμόν. Ὅτι τὸ Ληξουρίον, ὡς πρὸς κεφάλαια.

» Ἀντέχει μέχρι τῆς τακτικῆς ἀποξενώσεως τοῦ καρποῦ του.

» Συντελεῖ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας, τῆς Βιομηχανίας, τῆς Ναυτιλίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου του.

» Ἐξοδεύει ἄπειρα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διὰ τὴν ναυτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Νεολογίας του. (α)

Ἐκ δὲ τοῦ πρὸς τὸ τέλος Πίνακος Β. ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ μόναι πηγαὶ τοῦ πλοῦτου του, εἶναι τὰ ἀνωτέρω σοιεῖα, τὰ ὅποια ἐγρολόγηται καὶ περιποιεῖται πάντοτε καὶ τακτικῶς.

Καὶ κατὰ ἀλήθειαν, ἄς εἶδῃ τις ἐκεῖ, ποῖον μέγα εἰσόδημα ἐλλείπει ἀπὸ τὸ Ληξουρίον καὶ ἄς ἐνοήσῃ πόθεν τὸ Κεφαλαίουχορον τοῦ Ἀργοστολίου.

Οἱ πολῖται τοῦ Ἀργοστολίου, (ἴσου ἀριθμοῦ καὶ ἴσης ναυτικῆς ἀναπτύξεως μὲ τοὺς Ληξουριώτας) ἀπολαμβάνουσι κατ' ἔτος.

Ἀπὸ τὰς Ἐγχωρίους Ἰπαλληλίας Δίς. 44,099.

Ἀπὸ τὰς Γενικὰς » 11,600.

Καὶ ἀπὸ συντάξεως 5 Ἰπαλλήλων » 3,910.

Οἱ δὲ τοῦ Ληξουρίου Δίς. 59,609.

Ἀπὸ συμμερισμὸν εἰς τὰς α'. Δίς. 5,248. }

Ἀπὸ τὸν αὐτὸν εἰς τὰς β'. » 1,900. }

Καὶ ἀπὸ 2 συντάξεως » 900. }

Ἰπερτεροῦσα ποσότης διὰ τὸ Ἀργοστολίον Δίς. 52,561.

Οὕτω·

Τὸ Ἀργοστόλιον ἔχει ἐτήσιον εἰσόδημα ἕμμεσον ἀπὸ τὰς ὑπαλληλίας Δίς. 52,561 πρὸς 0 τοῦ Ληξουρίου!

Ποῖον τέρας ἀνισότητος καὶ ἀδικίας!!!

(α) ἂν δὲν ἐπιδώμαθα τὰς προσωπικότητας, θέλαμεν ἐκθέσειν εἰς συγκριτικὸν Πίνακα καὶ τὸν εἰς τὴν πικιδίαν συναγωνισμὸν τῶν δύο πόλεων καὶ τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς ἐκάστης.

ΠΙΝΑΞ Α΄.

Δημόσιοι Δρόμοι

ψηφισθέντες υπό τῆς Εγχωρίου Αρχῆς διὰ τὸ Ληξούριον ἀπὸ 1. Αὐγούστου 1847 μέχρι 31 Ιουλίου 1849.

Ποσό	Μήνας	Ἔτη	Ἄνω	Μέση	Κάτω	Περιγραφή
Α. Σ. 218	1	11	36	11	6	διὰ περαιώσιν ἀγωγῶ (condotto) Αγίου Σπυρίδωνος.
			16	17	6	„ δρόμον μετὰ οἰκίας Κωζάκη καὶ Κούρτζουλα.
			50	—	—	„ Επισκευὰς τῶν ἐπιλοίπων δρόμων.
			5	3	2	„ Προσθήκην ἐπὶ τῶν ἐξωδευθεισῶν ὡς ἄνω.
109	—	—	„ Δρόμον Πηγῆς, διὰ Γράβαρη καὶ Λαλαπάρτα.			
Α. Σ. 223	2	7	36	11	6	διὰ τὸν ἀγωγὸν Αγ. Σπυρίδωνος.
			16	17	6	„ δρόμον Κούρτζουλα καὶ Κωζάκη.
			4	16	7	„ δρόμον Κεφαλλᾶ.
			50	—	—	„ Επισκευὰς, ὡς ἄνω.
5	7	3	„ προσθήκην ὡς ἄνω ὡς ἄνω.			
109	9	9	„ δρόμον Πηγῆς.			
Α. Σ. 275	8	9	Υπερτεροῦσα ποσότης			διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς β΄. 6 μηνῶν, ἀρκεῖται τῶν ἄνω Α. Σ. 218 1 11 . . . Α. Σ. 4 18 4
			38	8	—	„ τὸν ἀγωγὸν Αγίου Σπυρίδωνος.
			17	14	4	„ τὸν δρόμον Κούρτζουλα καὶ Κωζάκη.
			5	1	5	„ τὸν δρόμον Κεφαλλᾶ.
14	6	9	„ δρόμον Αρχαγγέλων.			
37	18	5	„ δρόμον Αγ. Χαραλάμπου.			
52	10	—	„ τὰς Επισκευὰς ὡς ἄνω.			
109	9	9	„ τὸν δρόμον τῆς Πηγῆς.			
Α. Σ. 277	17	3	Υπερτεροῦσα ποσότης			διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς γ΄. 6 μηνῶν, ἀρκεῖται τῶν ἄνω Α. Σ. 223 2 7 . . . „ 52 6 2
			109	9	9	„ τὸν δρόμον τῆς Πηγῆς.
			38	8	—	„ τὸν ἀγωγὸν Αγ. Σπυρίδωνος.
			17	14	4	„ τὸν δρόμον Κωζάκη καὶ Κούρτζουλα.
14	6	9	„ τὸν δρόμον Αρχαγγέλων.			
37	18	5	„ τὸν δρόμον Αγίου Χαραλάμπου.			
60	—	—	„ Επισκευὰς.			
Εξήχθημεν οὖν διὰ δύο ὁλόκληρα ἔτη, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως μας, ἐξωδεύθησαν						
Προσδιορισθεῖσα ποσότης διὰ τοὺς τελευταίους 18 μῆνας . . . Α. Σ. 59 13 —						
Καὶ προσθέσει τῶν ἀπαξ προσδιορισθειῶν διὰ τοὺς πρώτους 6 μῆνας . . . „ 218 1 11						
Εξήχθημεν οὖν διὰ δύο ὁλόκληρα ἔτη, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως μας, ἐξωδεύθησαν (α)						
Εκ τῶν ὁποίων ἐξωδεύθησαν κατὰ τὸ α΄. 6 μῆνον Α. Σ. 64 14 2						
κατὰ τὸ β΄. „ 18 18 11						
κατὰ τὸ γ΄. „ 24 19 10						
κατὰ τὸ δ΄. „ 0						
Εξήχθημεν οὖν διὰ δύο ὁλόκληρα ἔτη, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως μας, ἐξωδεύθησαν „ 108 12 11!						

Ενῶ ἡ πόλις συνεισέφερεν κατὰ δύο ὁλόκληρα ἔτη εἰς τὸ Επαρχικὸν Ταμεῖον διὰ δικαίωμα δρόμων ἐπὶ μόνῃ τῆς εταιρίας Α. Σ. 14951 — καὶ
 ἐνῶ μένουσιν ἀκατασκευάστοι ἐπὶ δύο ὁλόκληρα ἔτη οἱ δρόμοι τῆς Πηγῆς
 τοῦ Κούρτζουλα καὶ Κωζάκη.
 τοῦ Αγωγῶ — τοῦ Κεφαλλᾶ.
 τῶν Αρχαγγέλων — τοῦ Αγ. Χαραλάμπου.

Ποῦ λοιπὸν ἐξωδεύθησαν τὰ πλεῖα τῶν προσδιορισθέντων καὶ τὰ τῆς Συνεισφορᾶς ἡμῶν!!!.

(α) ὡς ἐξήχθη ὁ Αναγκαστικὸς τὸ γελῆτον καὶ πονηρὸν ἐκάστου ψηφίσματος. Διὰ τὸ φαίνεται δῆθεν οὐ κατὰ πάσαν ἐξαμηνίαν προσδιορίζεται κάποια ποσότης ἀριθμητικῆς μόνον βεβαιότητος καὶ μὴ προμελετημένον ἴσως σκοπὸν νὰ μὴ ἐξωδεύωνται, ἀλλὰ νὰ κάμῃ μόνον ὄγκον, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἀπαξ ψηφισθεῖσα ποσότης, μὴ κάποιαν προσθήκην εἰς ἕκαστον ἐξαμηνίον. — Ἐκ τούτου εἰκάζεται, ὅτι ἐνόσω οἱ μνησθέντες δρόμοι δὲν κατασκευάζονται (καὶ τοῦτο κατὰ δυστυχίαν δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς) τὸ Ληξούριον δὲν θέλει λάβῃ ποτὲ οὔτε δρόμον ἄλλον, οὔτε ἐπισκευήν. Δὲν μένει ὅθεν πρὸς ἕνα μῆσον ἕκαστος Ληξουριώτης νὰ λάβῃ τὸ Σακκί καὶ τὸ Σφυρί καὶ νὰ ἐργασθῇ ἀμοισθῆ, διότι ἄλλως οἱ ἀφθέντες μας δὲν θέλουσι ἐκτελέσειν ποτὲ τὰς ἀποράσεις των, διὰ τὸ μὴ ζητῶμεν ἄλλα.

ΠΙΝΑΞ Β.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νήσου
Κεφαλληνίας.

Διαμέρισμα.	Υπαλληλία.	Πατρίς τῶν ὑπαλλήλων.			Μηνιαία Μισθοδοσία εἰς Δίστηλλα.		
		Αἰγός.	Αργός.	Ἰόνιοι.	Αἰγός.	Αργός.	Ἰόνιοι.
					Δίστηλ.	Δίστηλ.	
Ερωρίου Κυβερνήσεως.	Υπαρχος		1			138. 48	
	Γραμματεὺς		1			61. 32	
	Αρχαιοφύλαξ		1			34. 56	
	Βοηθὸς—α. Τάξεως		1			15. —	
	" β. "		1			12. —	
	" β. "		1			12. —	
	Τρεῖς Βοηθοὶ τοῦ Αρχαιοφύλακος			3			28. 82
	Πέντε ἐγγύριοι Σύμβουλοι			5			120.
	Βοηθὸς—α. Τάξεως		1				15.
	" β. "	1			11. 60		
" γ. "		2				20.	
Δημόσ. Ταμ. Εὐκλυσιαστικὰ.	Θησαυροφύλαξ		1			63. 48	
	Συμβοηθὸς	1			19. 24		
	Φύλαξ		1			9. 24	
	Μητροπολίτης		1			107. 72	
	Γραμματεὺς		1			17. —	
	Εφημέριος Γρούσκας καὶ Αἰγ. Φανέντων		2			12.	
	Εἰς Ἱερῆς διὰ τὰ Δικαστήρια		1			10.	

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Διαμέρισμά.	Υπαλληλία.	Πατρὶς τῶν ὑπαλλήλων.			Μηνιαία Μισθοδοσία εἰς Δίστηλα.		
		Λίξουρ.	Αργαστ. Ξένων.	ὑπαλλήλων.	Λίξουρ.	Αργαστ.	Ξένων.
Εἰσαγγελεῖα.	Εἰσαγγελεύς			1	Δίστηλ.	Δίστηλ.	Δίστηλ.
	Αντεισαγγελεύς	1					90.
	Συμβουθὸς—α. Τάξεως	1			37.		
	" " α. "				18.		
	" " β. "	1				15.	
	" " β. "	1				11.	56
	Διευθυντὴς δευτερευόν-						
	τος Σχολείου Αργ.	1				42.	32
	Διδάσκαλος Μαθηματι-						
	κῆς	1				32.	32
	" Αγγλ. Γλώσσης.			1			27.
	" Ἰταλικῆς			1			72
Δημοσία Εκπαίδευσις.	" Ναυτικῆς	1				20.	23.
	" Καλλιγραφίας	1				15.	88
	Κοσμητῶν (Παιδονόμος)	1				10.	
	Διευθ. Δευτέρ. Σχολείου						
	Ληξουρίου		1			42.	32
	Διδάσκαλος Μαθηματι-						
	κῆς			1			30.
	" Αγγλ. Γλώσσης			1			27.
	" Ἰταλικῆς	1			23.	88	
	" Καλλιγραφίας	1			15.		
	Κοσμητῶν (Παιδονόμος)	1			6.	96	
	Διευθυντὴς ἀλληλοδιδ.						
	Σχολῆς Αργ			1			20.
	Ερμηνευτῆς			1			10.
	Κοσμητῶν (Παιδονόμος)			1			4.
	Σχολ. τῆς ἐξοχῆς εἰς						
	Αργ. 15 Διευθ. 15		15				75.
Σχολ. τῆς ἐξοχῆς εἰς							
Ληξ. 4 Διευθ. 4	3	1		15.		5.	
Διδασκ. Σχολ. Μαντζα-							
βινάτα (Ληξ.)	1			27.			

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Γ

Διαμέρισμα.	Υπαλληλία.	Πατρὶς τῶν ὑπαλλήλων			Μηνιαία Μισθοδοσία εἰς Δίστυλα,		
		Αἰξούρ.	Αργουτ.	Ἐβένιοι.	Αἰξούρ.	Αργουτ.	Ἐβένιοι.
Δημοσίως Εκπαιδευσεως.	Παρθεναγωγεῖον Αργουτ.				Δίστυλ.	Δίστυλ.	Δίστυλ.
	Διευθ			1			50.
	Διδάσκαλος Ελλ. Γλώσσης		1			14.	
	„ „ Ἰταλ. „		1			8.	
	„ „ τῶν πτωχῶν		1			10.	
	Παρθεναγωγεῖον Ληξουρ.						
	Διευθ.			1			36.
	Πρόεδρος			1			138.
	Τρεῖς Δικασταὶ τῶν Πρωτοδικείων			3			276.
	Εἰρηνοδίκης			1			90.
Τρεῖς ἕτεροι			3			252.	
Δικαστικῶ	Γραμματεὺς Κακουργοδικείου	1			34. 56		
	Γραμματ. Πρωτοδικείου.		1			34. 56	
	Αντιγραμματεὺς		1			26. 96	
	„ Πλημμελειοδικείου.		1			26. 96	
	„ Ανακριτοδικείου		1			26. 96	
	„ Εἰρηνοδικείου		1		26. 96		
	„ Πρωτοδικείου Ληξ.			1		26. 96	
	Εἰς συμβοηθῆς ἄ. Τάξ.		1		26. 96		
	Τρεῖς βοηθοὶ ἄ. „			3		45.	
	Δύω „ ἄ. „		2		30.		
	Δύω „ β. „		2		23. 16		
	Ἐπτὰ „ β. „			7		81. 4	
	Ἐἷς „ γ. „		1		9. 60		
	Ὀκτῶ „ γ. „			8		76. 54	
	Ἐπτὰ Φύλακες			7		56.	

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Διαμέρισμα.	Υπαλληλία.	Πατρὶς τῶν ὑπαλλήλων.			Μηνιαία Μισθοδοσία εἰς Δίστηλα.		
		Λιζούρ.	Αργιστ.	Ἠένοι.	Λιζούρι.	Αργιστ.	Ἠένων.
					Δίστηλ.	Δίστηλ.	Δίστηλ.
Υγειονομείου.	Λιμενάρχης			1		30.	
	Συμβοηθὸς			1		15. 52	
	Διευθυντὴς τῆς Καθάρ- σεως			1		25. 32	
	Αρχιατρὸς			1		30. 80	
	Ανταρχιατρὸι δύο	2			36.		
	Επιφορτισμένοι Τρεῖς . .			3		42. 12	
	" ἑτερος			1			14. 4
	" Διὰ τοὺς Φανούς Βαρ.			1		11.	
	" Εἰς ἑτερος			1		8.	
	" Εἰς Αγ. Θεόδωρον.			1		10.	
" Εἰς τὸν Τηλέγραφον.				1		4.	
Δημοσίων Προσώδων.	Συνακτὴς Διμῶσιος (ἄγ- γλος)			1		60.	
	Συμβοηθὸς α' Τάξεως.			1		38. 50	
	" α. "			1		36. 56	
	" β. "			1		30.	
	" γ. "			1		25.	
	" δ. "			1		20.	
	" ε. "			1		20.	
	" στ. "			1		20.	
	Επὶ τοῦ Χαρτοσήμου . . .			1		20.	
	Επιθεωρητὴς τῶν ἐγ- γράφων			1		20.	
	Αρχαιοφύλαξ			1		11. 60	
	Φύλακες α' Τάξεως . . .			2		23. 16	
	" β. "			6		60.	
	Επιφορτισμένος εἰς Λη- ξούριον			1		20.	
Φύλαξ			1		10.		
Ομοῖος				1		10.	

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Διαμέρισμα.	Υπαλληλία.	Πατρίς τών υπαλλήλων.			Μηνιαία Μισθοσία εις Δίστηλλα.		
		Ληξούρ	Αργιστ.	Ξένοι.	Ληξούρ	Αργιστ.	Ξένοι.
Δημοσίων Προσώδων.	Επιφορτισμένος Αγίας						
	Εὐθυμίας		1			23.	8
	Φύλαξ		2			19.	16
	Επιφορτισμένος Ἀσσου.		1			15.	
	Φύλαξ		1			9.	60
	Επιφορτισμένος Φισκάρδου		1			14.	44
	Φύλακες		1			9.	60
	Επιφορτισμένος Σάμου. (ἐλλείπει)						
	Φύλαξ		1			9.	60
	Νοσοκομείου.	Συμβοηθὸς		1			13.
Γυνὴ συμβοηθὸς			1			8.	98
Δημοσίων ἔργων.	Επιφορτισμένος		1			4.	16
	Διευθυντής		1			30.	
	Μηχανικὸς		1			20.	
	Συμβοηθὸς ἀΐ Τάξεως.		1			15.	
	Βοηθὸς βΐ.		4			52.	16
	Ἐτέρος βΐ.	1			13.	4	
	Συμβοηθὸς γΐ.		1			10.	3
Ἀγορᾶ Ἀρχ. Δάσους.	Διευθυντής (ἐλλείπει)						
	Συμβοηθὸν τοῦ Διευθυντοῦ		4			50.	
	Λογίας		1			10.	
	Συμβοηθὸς		1			10.	
	Φύλαξ		1			8.	

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Διαμέρισμα.	Υπαλληλία.	Πατρίς των Υπαλλήλων.			Μηνιαία Μισθοδοσία εις Δίστηλλα.		
		Ληξούρ.	Αργαστ.	Πέντοι.	Δίστηλ.	Δίστηλ.	Δίστηλ.
Δεσμο-Ληξιαρ-Δημ. τριών. χείου. κτημάτων.	Εν μέρος της Επιτροπής των Δημ. κτημάτων		1			20.	
	Συμβοηθός		1			12.	
	Συμβοηθός του Ληξιαρχείου		1		10.	10.	
	Ομοίως	1			10.		
	Φύλαξ			1			28. 26
	Συμβοηθός	1			11. 56		
	Υποφύλακες		8			74. 88	
	Διευθυντής			1			87.
	Συμβοηθός α. Τάξεως		1			70.	
	Μοίραρχος		1			18. 24	
	Μοίραρχος			1			18. 24
	Υπομοίραρχος		2			28. 24	
	Ετεροι (εις έλλείπει).			2			28. 8
	Λοχίας		4			56. 16	
	Υπολοχίας		5			52.	
	Χωροφύλακες		61			571. 57	
	Χωροφύλακες	1			9. 37		
	Αστυφύλακες		30			225. 90	
	Κλητήρες		14			114. 44	
	Ομοίως	4			32. 72		

Εκ τοῦ Πίνακος τούτου.

Αφαιρουμένων τῶν ὑπαλληλιῶν τῶν ξένων, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι κατὰ νόμον προσδιορισμέναι καὶ λαμβάνοντες τὰς τῶν λοιπῶν ἐξάγομεν·

Ὅτι οἱ μὲν Ἀργοστολιῶται κατέχουσι 268 ἐπιτοπίους θέσεις ἐξ ὧν πορίζονται κατὰ μῆνα Δίστ. 3,574 καὶ κατ' ἔτος Δίστ. 44,099.

Οἱ δὲ Ληξουριῶται κατέχουσιν 29 ὁμοίας, ἐξ ὧν πορίζονται κατὰ μῆνα Δίστ. 437,42. καὶ κατ' ἔτος Δίστ.

5,248

Ἐκτὸς τούτων

Οἱ πρῶτοι ἀπολαμβάνουσι κατ' ἔτος ἀπὸ Γενικὰς θέσεις	Δίστ. 11,600
Οἱ δεῦτεροι ὁμοίως	„ 1,900

ὡσαύτως

Οἱ πρῶτοι ἀπὸ 5 Συντάξεις ὑπαλλήλων.	Δίστ. 3,910.
Οἱ δεῦτεροι ἀπὸ 2 ὁμοίας „	900.

ὥστε.

Οἱ Ἀργοστολιῶται ἔχουσι χρονικὸν εἰσόδημα.	} ἀπὸ ἐπιτοπίους θέσεις ἀπὸ γενικαί ἀπὸ Συντάξεις	Δίστ. 44,099.
		„ 11,600.
		„ 3,910.
		Δίστ. 59,609.

Οἱ Ληξουριῶται ὁμοίως.	} ἀπὸ ἐπιτοπίους ἀπὸ Γενικὰς ἀπὸ Συντάξεις	Δίστ. 5,248.
		„ 1,900.
		„ 900.

Δίστ. 8,048 | | |

Π Ι Ν Α Ε Γ.

Ε Ξ Α Γ Ω Γ Η.

Ἐκ τῆς Σταφίδος τῆς Κεφαλληνίας, ἡ μερίς τοῦ Ληξουρίου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς συγκομιδῆς, μέχρι τῆς διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγῆς αὐτῆς, μένει ἐντὸς τοῦ Ληξουρίου, δυνάμει τῶν ἐπιτοπίων Κεφαλαίων. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει οὔτε ξένος οὔτε Ἀργοστολιώτης παραγγελιοῦχος ἢ κερδοσκόπος. Εἰς δὲ τὸ Ἀργοστόλιον ἐκτὸς τῶν Ἰθαγενῶν κερδοσκόπων, εἶναι καὶ παραγγελιοῦχοι ξένοι καὶ κερδοσκόποι — παραγγε-
λιῶχοι Ληξουριῶται, ὡς ἔπεται.

- 1 Βίρρ Χάγκοκ καὶ συντρ.
- 2 Πέτερ Κλάρκ καὶ συντρ.
- 3 Γεώργιος Σάββα.

ξένου.
ἢ

- 1 Ἀγγελος Μενάγιας.
- 2 Γεράσιμος Πανάς.

(Ἀργοστολιῶται.)

Ληξου-
ριῶται.

- 1 Ἀγγελος καὶ Ἀδ. Ρωμάνου.
- 2 Ἀγγελος Κεφαλλάς.
- 3 Γρηγόριος Πυλλαρινός.
- 4 Παναγῆς καὶ υἱοὶ Λυκούδης.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Ἡ ἀξία τῶν εἰσαχθεῖσάντων πραγματειῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, εἰς Ἀποικιακά, ὑφάσματα, χειροτεχνήματα, Δημητριακὰ καὶ ἄλλα, ἀνέβη εἰς
Ἀφραΐται, ἀξία ζῶων ἀνήκουσα εἰς χωριστὸν ἐμπορικὸν σύλλογον,

Λ. Σ. 175. 966.

„ 13. 624.

Λ. Σ. 162. 342.

Καὶ προσθέσει, ἀξία τῶν ὄσων ἀπὸ τῆς Συναδελφῆς Νήσου εἰσάγονται, ὡς ἔγγιστα (α.) „ 15,000

Λ. Σ. 177. 342. ἐξ ὧν

Λ. Σ. 86. 183 ἢ Δίστ. 418,000 τὰ Δημητριακὰ
„ 91. 159. ἢ Δίστ. 442,000 διὰ τὰ λοιπὰ.

Ἐχομεν ἀξίαν ἐμπορικῆς γύρου.

Δίστ. 860,000

Εἰς ὃν συναγωνίζονται. Καταστήματα ἐμπορεύομενα χοντρικῶς (en Gros.)

- 1 τῶν Κυρίων Παναγῆ Φωκᾶ Παγουλάτου.
- 2 Παύλου Φωκᾶ Αλεξανδράτου.
- 3 Μιχαὴλ Φωκᾶ.
- 4 Γερασίμου Ραζῆ Λουκάτου.
- 5 Γερασίμου Πανά.
- 6 Ἰωάννου Σβορώνου.
- 7 Σπυρίδωνος Βασιμακῆ.
- 8 Ἀδελφῶν Φιλιππίκη.
- 9 Ἰωάννου Περισιτάνη.

ἐξ
Ἀργουσιῶν
(β) Ἀργουσιῶν
ἐξ
Λυβυθῶν

Εὐαγγέλη Μικροκεφάλου

Ληξουριῶν.

- 1 τῶν Κυρίων Ἀγγέλου καὶ Ἀδ. Ρωμάνου.
- 2 Γρηγορίου Πηλλαρινου.
- 3 Αθ. καὶ Ρ. Μπασιᾶ.
- 4 Ἀγγέλου Κεφαλλᾶ.
- 5 Παν. καὶ υἱῶν Λυκούδης.
- 6 Παναγῆ Φλαγγίνη.
- 7 Νικολάου Πετριτζῆ.
- 8 Νικολάου Δαλλαπέρτα.
- 9 Παναγῆ Αντίππα.
- 10 Γερασίμου Φερντινίου.

Καὶ τὸν ὁποῖον συμμερίζονται. Ἐργαστήρια διὰ τὴν ἐκ διαλειμμάτων κατανάλωσιν (an detail.)

ΕΙΣ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.

- 1 τῶν Κυρίων Νικολάου Μπέρπουλου.
- 2 Γεωργίου Ψαροῦ.
- 3 Παύλου Κομποθέκη.
- 4 Εὐαγγέλη Βλέσσα.
- 5 Χρήστου Βλάχου.

Ἀργουσιῶν.

- 1 τοῦ Κυρίου Δημ. Σμυρναίου.
- 2 τῆς Κυρίας Μαρίας Σταλιμένης.

Ξένων.

Ληξουριῶν.

- 1 τῶν Κυρίων Αἰ. καὶ Ἀδ. Ρωμάνου.
- 2 Παναγῆ Φλαγγίνη.
- 3 Χαρ. Χαλικακῆς.
- 4 Ἀνεψιῶν Αὐλιχοῦ.
- 5 Ἀδελφῶν Βουλισμᾶ.
- 6 Ἀδελφῶν Μοσχόπουλου.
- 7 Ἀγγέλου Κεφαλλᾶ.

ΕΙΣ ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ.

- 1 τῶν Κυρίων Παναγῆ καὶ υἱῶν Λυκούδης.
- 2 Ἀδελφῶν Κωνσταντακίου.
- 3 Ἀνδρέου Γερολιάνου.
- 4 Μάρκου Κρασσᾶ.
- 5 Νικολάου Κατσαῖτη.
- 6 Κρασσᾶ καὶ Στελλάτου.
- 7 Ρώκου Κεφαλλᾶ.
- 8 Ἀδ. Τ. Αλεξανδράτου.

Ἀπαντες
Ληξουριῶται.

- 9 Κρασσᾶ καὶ Μοντεσιάντου.
- 10 Σάββα Λοβέρδου.
- 11 Ἀνδ. Μάνεση.
- 12 Βασιλείου Μαζαράκη.
- 13 Κυρ. Κυράγγελου.
- 14 Γερ. Φαρακλῶ.
- 15 Σάβ. Αὐλιχοῦ.

Σημειωταῖον — Δὲν συμπεραλαμβάνομεν εἰς τὴν καταγραφήν ταύτην τὰ πρὸς ἐκ διαλειμμάτων κατανάλωσιν τῶν Δημητριακῶν Ἐργαστήρια καὶ διὰ τὰς δύο Πόλεις.
Οὕτω

Εὐρίσκομεν συναγωνιστὸν τοῦ προσωπικοῦ τῶν δύο Πόλεων εἰς τὸ Ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν ἐμπόριον τῆς Νήσου μας.
Διὰ μὲν τὸ χοντρικῶς 14. πρὸς 11—ἢ 70—πρὸς 60 3/4 0/0—
Διὰ δὲ τὸ ἐκ διαλειμμάτων 23. πρὸς 5—ἢ 115—πρὸς 25 0/0—

(α) Εθέσαμεν ὡς ἔγγιστα τὴν ἀξίαν τῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν Νήσων εἰσερχομένων εἰδῶν, καθ' ὅσον τὸ τελωνεῖον, πληρωθὲν ἅπαξ, εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξαγωγῆς, δὲν καταγράφει αὐτὰς ἐν καιρῷ εἰσόδου.
(β) Ἐχωρίσαμεν τοὺς Ἀργοστολιώτας ἀπὸ τοῦ ἐκ Λυβυθῶν, καθ' ὅσον οἱ πλεῖστοι τούτων καὶ τινὲς τῶν πρώτων ἔχοντες ἢ πλοῖα ἢ μιστοχὰς, εἰς αὐτὰ δὲν κάμνουν κατὰ ἐμπόριον Δημητριακῶν, οὐδόλως σχεδὸν μετερχόμενοι τὸ λοιπὸν ἐξωτερικὸν ἐμπόριον.

ΒΙΒΛΙΟΝ

(ὑπόθεσις)
Ε Λογισμὸς Πνεύματος
ἢ ὑποθέσεισιν

Ἡ ἔκδοσις αὐτῆς ἐγένετο
ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως
ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως
ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως

Ἡ ἐκδόσις αὐτῆς ἐγένετο ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως — ἀποβύθιστος
ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως ἀποβύθιστος
ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως ἀποβύθιστος

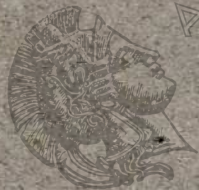
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΤΥΛΟΝ
ΠΙΠΕΙ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023482

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ